

صدف جالندھری

ساقی آرٹ گیلری

THE SAGI COMPANY

02105 646667

الکشمش

پیشتی کتب خانہ جھنگ بازار ارشد مارکیٹ فیصل آباد

فون ۵۹۷۷۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِحَمْدِهِ وَتَسْلِي عَلَى رَحْمَتِهِ الْحَرِيمِ
 جملہ حقوق بحق پبلشر محفوظ ہیں

درجہ آفرین پنجابی افسانہ، منقبتاں، چومصرے تے نظماں داحسین وحبیل مجموعہ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دریہ

تصنیف لطیف

صدف جالندھری

ساقی ارباب دوی

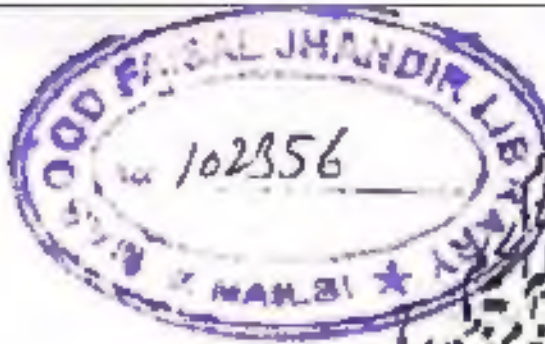
A PDF BOON COMPANY

+92305-6406067

النشد

چشتی کتب خانہ جھنگ بازار ارشد مارکیٹ فیصل آباد

فون ۲۶۷۵۶

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 عَزَّوَجَلَّ وَنُصَلِّ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ
 جملہ حقوق بحق پبلسشر محفوظ ہیں

کتاب _____ در تہتم

پہلی وار _____ ۱۰۰۰

تاریخ اشاعت _____ ۱۴۹۹ھ

مصنف _____ جناب صدق جان میری

ناشران _____ فضل کریم، خالد محمد عظیم

مطبع _____ پاکستان آرٹ پریس فیصل آباد

کتابت _____ مبارک چاند پریس فیصل آباد

صفحات _____ ۱۲۸

سائز _____ ۳۴/۳۳

قیمت _____ ۸ روپے

حسب فرمائش _____ جناب عبدالستار صاحب نیازمی

التماساً

چشتی کتب خانہ جھنگ بازار ارشد مارکیٹ فیصل آباد

فون ۲۶۷۵۶

تذکرہ فقیدانہ

دھر کر کے ہوئے دل نے اتھرو برساندیاں اکھیاں
 ناں حضور پر نور رسول کریم آمنہ سے درہم
 تاجدار بدینہ آفتاب رسالت سلطان الانبیاء
 مالک دوسرا احمد علی حضرت محمد مصطفیٰ
 صلی اللہ علیہ وسلم دی بارگاہ یحییٰ پناہ سے شرح

نیاز مند
 صدقہ جالندھری

ربِّمُحَمَّدٍ
مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

انتساب

بصفتِ خلوص و احسان
مخبرم المقام، محترم و محترم، بحسن و برتری
عزت و تاب الحاج میاں محمد شفیع
صاحب المعترف باباچی، سرگودہ ہاؤس فیصل آباد
وے ناں۔ جہاں کی سچی محبت تے
بندہ پرور کے لیے میرے احساسات نوں
زندہ رکھن لئی بھرپور کردار ادا کیستے

منون ہے کما
مدتے جانتہری

کچھ پابلیک

از مصنف

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نَحْمَدُہٗ وَنُغْنِیْہٗ عَلٰی اَرْسُوْلِہِ الْکَرِیْمِ

مشہوری شاعری دی ہر گھڑ گھٹ پتا یاں درمیاں دے لگ بھگ اے
 میں شہر وں دیاں کپڑیاں کپڑیاں رامواں توں گندہ کے منزل دے قریب ہریاواں جے اونہاں دی
 تفصیل دس لگ پواں تے ایس کتاب توں گھن کتاب ورتج وی اوہ سب کچھ ہنیں آسکدا۔
 < ایس واسطے میں اوس تفصیل دے اجمالی خاکے توں دی گریز کرناں کیوں جے اوہ دے واسطے وی >

کئی منہ چاہی دے نے۔ اللہ تعالیٰ نے چاہیا تے کسے درسی کتاب دتج اوہ دے بارے کچھ نہ ضرور
 دساں گا۔ ہن تے میں صرف ایس کتاب دے بارے کچھ دستاں ایس تے اوہی صورت کچھ ایس طراں ایں
 کہ میں بدجوڑ پنجابی رسایاں تے بعض اردو اخباراں دتج اپنی اپنی نقطاں چھپوان دے اپنے کلام لوں کتابی
 صورت دتج لیاؤں توں ہمیشہ ای گریز کیتا اے، ایہہ دیاں کئی وجوہات سن۔

پہلی تے ایہہ کہ میں اونہاں کتاباں دلا شتر دے فوریاں دیہندار سپاہیاں جنہاں دتج اولی
 تے سیاہی نظماں یاں اولی لفظاں وغیرہ ہندیوں نے انری اولی کتاب بھادیں کئی دی سوہنی کر کے چھاپی
 ہووے تے اوہ دے دتج بھادیں کناں وی آچا تے سچا مواد جمع کیتا ہووے میرے تجربے دے
 مطابق عوام نے اوہی کدی وی کوئی قدر نہیں کیتی۔ ایس ناتدری دی وجہ کائے میں چنگی طراں جان دے
 باوجود اوہ دے اظہار توں وی گریز کرناں گا۔

ہاں! ایساں ضرور دساں گا کہ مجاہدیں کوئی دی ہوئے اپنے ذہن دی ترجیحانی کردارے
 ایہو حال عوام ہے ذوق دارے۔ عوام آدے قسم دی شاعری نرں پسند کر دے نیں، جیہڑی
 ادنیہاں ہے دلاں تے براہ راست اثر انداز ہوئے جیہڑے دتج ادنیہاں ہے دلاں دیاں
 دھڑکن دی آواز ہوئے تے جیہڑے دتج ادنیہاں ہے اپنے ذوق دی عکاسی کیتی ہوئے
 مسیوی شاعری دا اک طویل دور ایسا دی سی کہ میں عوام ہے ذہناں دی ٹھیک
 ٹھیک ترجیحانی دی کیتی تے عوام نے ادنیہاں پسند دی کیتا۔ پر اوہے دتج اک بہت وڈی
 خامی سی جنہوں میں ہن محسوس کیتا ہے ارہ خامی سی میریاں تھماں دا دتج تے ہنگامی ہوناں۔
 جیہڑیاں دے دے دے تے مشاعرے کٹ لیندیاں سن پر تھوڑے چراں کچھوں ارہ بالکل
 بے حقیقت ہر کے رہ جانیاں سن۔ ایہو ای وجہ سی کہ میں ادنیہاں نظماں نرں کسے دی حال
 دتج کتابی صورت ہنیں دے سکداں۔ میری ایہہ کتاب جیہڑاں میں دیر تھیں
 رکھیاں مہمل یقین تے پورے دتج نال چھپا رہیا ہاں کہ ایہہ اپنے دوام دے نال نال
 میزوں دی سر دی تے ادبی زندگی طے کر دے واسب بنے گی۔ کیوں جے ایہدے معنوں کے
 ہنگامے دی پیداوار نہیں۔ بلکہ ایہہ ادس سر دی تے ازل ادبی بحری دی تعریف لے جیہڑے
 واسطے ناں زراں لے ناں فنا۔ ایہہ ادس دیر تھیں علی شعلہ کلم واسطے شعراں لے موتیاں
 جیاں طریاں پرویاں گیاں نے جیہڑی نال تعریف مر دی لے تے ناں ادبی تعریف
 کرن والا مر سکدا لے۔

دیتے میں اک وضاحت کرنی ضروری سمجھناں کہ میری شاعری دا رنج مؤد کے میرے
 شعراں نرں لفظاں کر دین دا کہہاں میرے سرتے ہنیں بلکہ ادس واجب الاحترام ہستی دے سرتے پیدا
 دارے جنہاں دا نام نامی تے ہم گرامی الحاج مہم ہشتی لے حقیقت دا اعتراف نہ کرنا
 میرے مذہب دتج حرف بدیاتی لے بلکہ انصاف دا خون کر دین دے مترادف لے
 ایس واسطے میں ایس حقیقت دا اعتراف کرن دتج ضرور محسوس کردا ہاں کہ میری ہنگامی تے

تھے زوال پذیر شاعری وارث موطر کے لازوال تھے ابدی شاعری دی شاہراہ تے لیاؤں والے
 تے میری تدم تدم تے رہنمائی کرنا والے استاد الشعراء حضرت الحافظ حاتم چشتی ہریں نہیں۔
 میرے اک اک شعر و شریح ادبناں سے بے پناہ علوم تے فیضان دی جھلکار لے۔ میری
 موعالے کہ اللہ تبارک تعالیٰ اپنے محبوب کریم صلی اللہ علیہ وسلم دے صحتے مال ادبناں داسا یا ساٹے
 ہر ایں تے قائم دائم رکھے تے ادبناں سے علم و شریح ہر برکت دیوے تاں ہے حضور
 صلی اللہ علیہ وسلم دی نعمت نول زیادہ توں زیادہ فرد غدین دے واسطے جس جس انداز مالے
 ادہ کوشش کرے نے ادہ زیادہ توں زیادہ بار آور ہوئے تے میرے در گئے ہونیں
 کیاں دی وی رہنمائی ہندی رہوے۔ آمین ؟

ایس توں دکھ میریاں دو ہر نویاں کتاباں دے درخشاں تے در شہوار دی انشا انگریز
 بہت چھیتی چھپ رہیاں نیں امید لے تئیں ادبناں نول دی پسند کرو گے۔ ؟

نیاز کیشوری

صدقہ جالندھری

۱۵/۲/۷۹

منبر کاو عالم

تاریخ کتاب فریتیم

سامان ذوق راحت قلبِ سلیم ہے نصرتِ شریک پاک کا گنجِ فیلم ہے
اہلِ نیاز کیلئے ہے پھول یہ کتاب اہلِ برکت کو واسطے ضربِ سلیم ہے
ہر اک ورق میں عکس ہے نکسِ حضور کا ہر اک حرف میں جڑ ہے حقِ قدیم ہے
کہے اکعبہ ہے اگر روضہ رسول کا، تو فتیٰ لگی بالیقین رشکِ عظیم ہے
خوشبو ہے شہرِ شہر میں زلفِ حبیب کی جیسے کھیر ہے بھی آئی نسیم ہے

تمام حسینؑ کے قدر یہ تحفہ صرف

فریتیم کیلئے دریتیم ہے

مستقیم

۱۳۹۹ھ

اکتے رباعی

ذوالحجہ ۱۴۲۸ھ شوال ۱۴۲۹ھ
حضرت ائمہ اقبال دامِ مبارک
و سرعجات

راہِ وادِ فریتیم کتابِ سہنی، سچے موتیاں دی جویں مٹی ہوئے
ایک لکڑا قلمِ افغان دی جویں ہر طرف لگے تہی کھڑی ہوئے
تلمیخِ قمر اس کے چمکے لگے، گنتی ہرے دی جیڑاں جڑی ہوئے
چیتنی صرف لگی آئے ارہ وقتِ وادِ ہمالیہ جیڑی ہوئے

راہِ ہمالیہ

ڈیڑھ سو سال پہلے پاکستان کے معروف پنجابی شاعر جناب صدف جالندھری کا منقبتی مجموعہ کلام
 ہے "میرے خیال میں فیصل آباد میں"۔ اس مجموعہ پنجابی شاعر میں جو حسن شعر کو کسی بھی مقام پر مروج نہیں سمجھتے
 دیتے اس لئے کہ ان کا کلام محض ان کے نظم کی تقاضا نہیں ان کے ذہن رسد کی حسین تخلیق ہوتا ہے۔
 جناب صدف جالندھری کا زیر نظر مجموعہ کلام "ڈیڑھ سو سال پہلے" ان کے پاکیزہ اور حسین تخلیقات کا
 حسین ترین شاہکار ہے جس سے ان کی عظمت شاعری کا از خود اظہار ہوتا ہے۔ صدف جالندھری
 پنجابی شاعری کے سلسلہ شاعر ہیں آپ کو غزل، نظم، قطعہ، رباعی، قصیدہ، امرتھ، منقبت اور نعت
 کی اصناف پر مکمل عبور حاصل ہے۔ حقیقت شعر کو سمجھتے ہیں اور صدر، سرور، مطلق، ابتداء، ضرب
 عجز اور حشر کے مقامات کو جانتے ہیں۔

آپ کا ہر شعر حسن بیان، قدرت مفعول، فصاحت بلاغت، روانی، تشبیہ، استعارہ، بندش الفاظ، چستی، مہاورہ اور بے بندی خیال کا مظہر ہوتا ہے۔ یہ پنجابی زبان کے ایسے شعراء کو انگلیوں پر گنا جاسکتا ہے جنہوں نے پنجابی شاعری میں اردو و قواعد کو مکمل طور پر پیش نظر رکھا ہے۔ صرف جالندھری کا شمار یقیناً انہی شعراء میں ہوتا ہے۔

صدقہ جالندھری نے پنجابی شاعری کو ایک نیا انداز بخشا ہے جسے ہم قدیم و جدید شاعری کا حسین ترین مرقع بھی کہہ سکتے ہیں اس لحاظ سے صدقہ جالندھری اس نئے انداز شاعری کا امام ہے۔ اُنہوں نے ان غریبوں کے علاوہ حقیقی شعور سے نوازا ہے اور انہیں زمین و آسمان پر فرمایا ہے۔ صدقہ جالندھری ہم وطن کس پر انحصار نہیں کرتے بلکہ اپنے ذہن پر مکمل

اعتماد رکھتے ہیں۔ ایک بار جو خیال ان کے تحت الشعور سے نکل کر شعر کی صورت اختیار کر لیتا ہے تو وہ اُن کے ذہن میں ہمیشہ ہمیشہ کے لئے محفوظ ہو جاتا ہے۔ آپ نے اب تک جو کہا وہ ان کے ذہن میں محفوظ ہے۔

آپ نے سرسبز قلم کو نہیں چھڑا لیکن اب ”دریہ“ پیش کر کے قرطاس و قلم کی تقدیس کا حق ادا کر دیا ہے بیشک یہ صدف سے بے بہا اور بیش بہا اور بے الفاظ و معانی کا امین ہے۔ بقول حضرت عالی۔

”شاعری ایک سلطنت ہے جس کی قلمرو اس قدر وسیع ہے جس قدر خیال کی قلمرو“
 اگر یہ صحیح ہے تو پھر صدف اس قلمرو کا صاحب اختیار بادشاہ ہے۔ ”دریہ“
 اس کا انتہائی قیمتی خزانہ دوسرا یہ ہے جسے اُس نے اہل علم و اہل طلب کے لئے
 انتہائی نیا معنی کے ساتھ لٹا دیا ہے۔ خدا اس کا ذخیرہ منظور و مقبول فرمائے۔
 ”دریہ“ آٹاٹے نامدار حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کی شان
 بیان کرنے کے لئے صدف جالندھری نے بارگاہ رسالت میں ”دریہ“ کے
 نام سے نعتوں کا جوہر یہ عقیدت پیش کیا ہے وہ شاید صدف ہی کے لئے محقق تھا
 اور محقق رہے گا۔

غلام الشہداء
 اختر سدید
 فیصل آباد

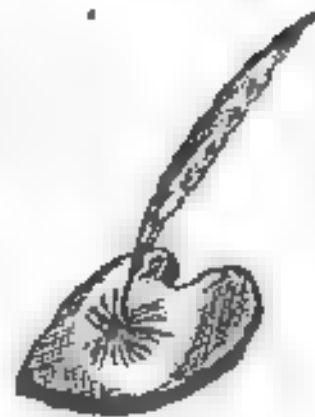
بدیہ محبت و نیاز

از دولت سبقتی عالی نشان عنوان شیر علی رضا صاحب الدین تاج نیاز کی محبت و نیاز سے آباد

رست صدق پہ ہو گئی رست کریم کی نعمت اُسے ہے مل گئی نعمت عظیم کی
ہر لفظ جبکہ نعمت کا ہے دُرّ بے بہا کیسے بیاں ہو شان پھر دُرِّ قیم کی
دُرِّ قیم کے حسین انوار مانگ کر اس نعمت ادا ہے ہو رہی حضرت عظیم کی
تجھ کو مبارک ہر صدق پہ گنج بے بہا دُرِّ قیم ہے سند باغِ نسیم کی
سب شعر تری نعمت کے ہیں دُرّ تا دُرّ ارجن میں ہے تابانی ترے زوقِ سلیم کی
الفاظِ تیرے نور کے موقی بنا دیئے، برکت ہے یہ تمام نعمت کی نسیم کی
شعر و سخن کی سلطنت کاٹھ ہے تاجِ جود خوشبو ہے تیری نظم میں نہاں نسیم کی
یہ بدیہ نیاز، نیازِ حق کا ہے صدق، بارشِ خدا کے ٹہر پہ ہر لفظِ عظیم کی

ہر دن کھڑا رہاں شہنائیں جیسے درختیں کتہ پتہ بکھی
 اک کٹھن دشت بھر دھڑلہ اک اک سطر سنی اجواب بکھی
 مرقہ درخیم دارب پہنوں کھڑے مددہ درخیم آتے
 قمار نعت کو کون گے فرائدین اس سے ایس شہناں بکھی
 کردار ماکتبت مل بعد دل کیواں کٹھن دشت بکھی
 اک ہی قلم نہیں قطع مہر کواں اک کٹھن دشت بکھی
 ہے ایہ میری دعا کہ بچا کھڑے ہر دن اس ایہ ہی جزا دے
 ایسے مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر

ہر دن کھڑا رہاں
 شہنائیں جیسے درختیں

مہر مہر مہر
 ۱۳۲۲

شہنائیں دے موتی

نیم مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر

موتی شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی
 عشق بنانا ہاں بھدا پتہ چہدا ایہہ انوس موتی اس کان دے نے
 دوش مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر مہر
 کھڑا آتے شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی
 شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی
 اوہراں شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی شہنائیں دے موتی

بہر جانم

مکتبہ اسلامیہ

کراچی

۱۹۸۰ء

باری تعالیٰ

یاستد، غفار، قدیر، مولا، تیسری شان د اکیوس بیان بکھتاں
تیسری شان گمان توں ہے اچی، کیوں نال گمان سے شان بکھتاں
توں عظیم، قدیم کریم اذلی، تیغوں پاک لکھتاں، تے کسبان لکھتاں
ڈتے ڈتے دشح پاک، مہور تیرا، کیوں مکان تیرا لامکان لکھتاں
تیری رحمت نے عالم نوں گھیرا لے، تیرے کرم نوں کسیر فیضان بکھتاں
کیٹھرا کیٹھرا دے صدقے کرم تیرا، کیٹھرا کیٹھرا میں تیرا احسان لکھتاں

جہرہ دیکھدا ہاں، ہالے رشتا لے، دیوے تیرے ہی نام لے ہن بلے
اک میں کی ہاں تیرے کرم سیتی، کیڑے تھپراں دھیر دیاں لے پلے
آفتاب مہتاب لے سب تاسے، تیرے ای فضل تھیں روشنی دشح دھلے
کوئی تیرے جال دی پھین چھاویں، کوئی تیرے حسلان دشح ہن جلدے
ہو آزار جادو نالائق زار خود توں، تیرے پیار لے پچاں دشح جلدوں ولے
تیرے ذکر تھیں صدق روان ندیاں، تیرا ہی ناں لیکے چٹے ہن چسلے

تیرے کرم تھیں لے جہان سارا، تیرے باہجہ جہان دی شے کوئی نہیں
تیرا ای سوز لے کیف و سرور سارا، تیرے باہجہ کوئی سلاتے لے کوئی نہیں
تیرے نام دی سستی نہیں چہرے اندر، ایسا جام کوئی نہیں ایسی مے کوئی نہیں
تیرے بناں کہنوں پوے سوز تیرا، تیرے باہجہ معبود تے ہے کوئی نہیں

دُرِّ مہم آیا

محض منصفیٰ نورِ خدا حسنِ قدیم آیا
 ازل دی کان وچوں چکدا دُرِّ مہم آیا
 گنہگاروں دا حامی، ماریاں چنگیاں دا رکھوالا
 مہاراجا سب دا صاحبِ حقِ عظیم آیا
 جہید سے دربار تے درباریاں جبریل جینے کرے
 اوہ ستر تاج رٹولاں وارث باغِ نسیم آیا
 مقرر جاگ پئے تے مائی چلے دے
 جہد گھر دے کرم بنکے کریم آیا
 جہد رحمت سورہے دانگ جوئے کیر یا لک فوں
 ناں آئے گاناں سن تیکر کوئی ایسا کریم آیا
 منادی میری بخشش دی سی کردی ملائک نے
 میرے لب آئے کھڑا خدوں سی لفظِ مہم آیا
 صرف توں حشر دی تلخی دا ڈر ہوئے تے کیوں ہوئے
 میرا سوہنا ہے جدیکے لقب کوثرِ نسیم آیا

آج مکی والا آیا ہے

انج سینہ درود اے خوشیاں دا
 انج کسی والا آیا ہے
 چن کئے رنج انج چڑھیا ہے
 جس گھر گھر جان لایا ہے
 تہن رات مہری ٹمک گئی ہے
 تہن کفر دی کھیتی سک گئی ہے
 بن سایا آیا اُمت دا
 جیہدا کسے ناں دیکھیا سایا ہے
 لکھ ہون درد پر ہے تے
 چن ٹردا جیہدے اشارے تے
 جس راجر چار سلیم ہے
 غربت دا شان دھایا ہے

میں مدتے عربی ماہی تولے
 میں مدتے عرش دے راہی توں
 جیسے اجڑی پھڑی دنیاتے
 پامپیرا آن دسکایاے
 ہن چمکے لیکھ علیماں دے
 گئے ہارے سنے قیماں دے
 بن حامی سب منظر ہاں دا
 مجرب نے پھیرا پایا لے
 ہر ملک سلام سناندا لے
 شیطان حاجی گھبراند لے
 تمام داکینہ دھڑک رہیا
 جابر داول مقبضایا لے
 میلاد نبی داکمیا کر
 سوئے دی سلا می مہر یا کر
 ایہہ صرے میدان مشتر لئی
 سب ترن اسلمی سرایا لے

عرش تے جانا حضور دا

اُتالے سب جہان توں گھسرا نا حضور دا
 شیدا لے تاہیوں سب رزانا حضور دا
 آنت دی بخشش ہو گئی اُسری دی رات توں
 کناں سی سوہنا عرش تے جانا حضور دا
 یوم ولادت کیوں ناں منائے مہلا اسیں
 لکھاں لیا پایا برکتاں آنا حضور دا
 جنت توں ردھ سکے دیوید اکیف و عمرور لے
 عاشق توں رزمنہ سوہنا سہبانا حضور دا
 ساہی جہاں توں نعمتاں فطرے سی سایاں
 روٹی سی خشک پتیاں دی کھانا حضور دا
 دیندار ہوئے کھا حشر تک انسان توں سبق
 مسمیٰ دج کھنکریں نوں بلانا حضور دا
 رگمن گے یاد دلت نماں صرتے حقین نور لے
 دُٹے جئے مدرفے نوں اٹھانا حضور دا

نصویر اناری اے

فیضانِ محمد داد و جگہ تے جاری اے
 ہر شاہ و گدا میرے آتے آدا بھکاری اے
 کھڈے سدا رہندا محبوب وادر وازہ
 سائل میرے آتا دی ایہہ خلقت ساری اے
 کی ذکر مہلا ایٹھے، غوثاں راتے ولسیاں دا
 بنیاں تے رسولان تے اُسدی سوارِی اے
 اکھیاں شح اوہے جلوے، دل وُرح ہے اوہا منقشہ
 قرآن چوں سوئے دی تصویرِ اناری اے
 جس تھاں تے کھلے گئے سن جبریل ایں جا کے
 اُس تھاں توں گئی اگے سوئے دی سوارِی اے
 موشن دی پئے آکھن، سرکارِ مدینہ دی
 مکتوب دی پیاری اے، سیرت دی پیاری اے
 ہر چیز محمد سے درتوں ہے مدتِ مہدی
 ہر نعمت خالق نے محبوب توں واری اے

سرورِ عالم دا ڈیرا ہو گیا

جد توں دل و شح سرورِ عالم دا ڈیرا ہو گیا
 سارے داسارا جہان او دوں توں میرا ہو گیا
 لاٹ بن کے نور دی یادِ محبت مسدا آگئی
 دُور غم دی رات داسارا ہنیرا ہو گیا
 ہو گیا جیہڑا وی تباہی تھل مٹھلے آئے نور دا
 رات قیامی ادھے گھر و شح سویرا ہو گیا
 یادِ مولیٰ اللہ کرو لتکسر کرم بھجور تے
 ہر روزی دکھاں دا اہن تے تنگ گھیرا ہو گیا
 ادس تھیاں توں جنساں وی ہندیاں قہراں نے
 ہے تسدا جس جگہ اکوار مھسیرا ہو گیا
 ادھون دنیا رلتے تھیں دانہ ڈر کوئی رہیا
 سر نہیا پئے دلوں جیہڑا وی تیسرا ہو گیا
 بن لے جانے شعر موتی صدف دی ہرقت دے
 جد توں تیری یاد دا دل و شح بسیرا ہو گیا

تیرا آباؤ سچا گھرانہ رہوئے

ایہ ہے الشباعت یا حبیب خدا
 نظراں اگے تیرا آستانہ رہوئے
 یاد تیری داریو اے دل سے وٹھ
 نعت تیری دالب تے ترانہ رہوئے
 تیرا ہو کے رہو اں تیرا ہو کے مراں
 یاد تینوں کراں، ذکر تیسرا کراں؟
 دل سے وٹھ تیری قائم محبت رہوئے
 بھانویں دشمن ایہ سارا زمانہ رہوئے
 بے سہارا ہاں میں سچوں عالی آن میں
 تیرے دربار واپر سوالی صباں میں
 بھیکہ اپنے کرم دی عطا کردویں
 تیرا آباؤ سچا گھرانہ رہوئے

کسی دالے پیا، میری بگڑی بنا
 مینوں دُرتے بولا، اپنا روضہ دکھا
 تیرے روضے تے بارش رہوے نور دی
 کھنڈا تیرے کرم دا خزانہ رہوے
 نعت تیری سناؤندا ہواں رات دن
 گیت تیرے ای گوئندا رہوایں رات دن
 تیری رحمت دایرے تے سایہ رہوے
 میری بخشش دا بن دا بہا نہ رہوے
 پھیر دی لے درواں دی آفتا روا
 پھیر سرکار چوں دا آفے مزا
 آرزواں نے بس میراں رات دن
 خیراں منگا صدق تیراں رات دن
 تیرا دربار شاہد و سدا رہوے
 میں نہیں کہیں دایرا آشیانہ رہوے

چن نوں تھلے اتارے مُصطفٰی

سب توں سوچنے سب توں پیارے مُصطفٰی
 ربِّ عالم دے دُلا سے مُصطفٰی
 بن سکے سبھناں اُمتاں دے ناخدا
 کشتیاں ٹوٹے کناسے مُصطفٰی
 پارسا ہوئے تے مھاویں پُر خطا
 سب دے بن جانے سہارے مُصطفٰی
 سُکرا کے زیرِ لب گلشن دیوچ
 چہرے کلیاں دے نکھارے مُصطفٰی
 غارِ دیح رو رو کے پیلے رات دے
 لیکر اُمت دے سوارے مُصطفٰی
 کر کے انگلی دا استاد تازہ نقیبیں
 چن نوں تھلے اتارے مُصطفٰی
 حدّ دے جہڑے رستیں لنگھ ج وندے
 وندے جانے نطا سے مُصطفٰی

عطا دیدار کر دینا

نظر میرے تے ہن بہر خدا سرکار کر دینا
 میرا بیڑہ گناہوں دے بھنور چوں پار کر دینا
 محبت اپنی دے نور و احسان عطا کر کے
 میرے قلب و جگر نوں مطلع انوار کر دینا
 تہا ڈی ملک کیتے سب خزانے اپنے خالق نے
 عطا مینوں دی اپنا مشق اپنا پیار کر دینا
 ہے ایہو آرزو دیکھاں مدینہ میں ترا شاہ
 ایہہ میری آرزو پوری میرے غنوار کر دینا
 جے تیری بادشاہی قرش توں عرشِ ثانی تیسکر
 میری قسمت داتا را دی تمبلی بار کر دینا
 میں ناں منگراں جنت ناں آدنیادی طلب مینوں
 میرے آقا عطا مینوں تے بس دیدار کر دینا
 صاف ہے دی اک ہے سائل آپ دے دربار عالی دار
 عطا خیرات نظر اں دی نبی محنت ار کر دینا

دستِ بیک کے یارِ رسول اللہ

کرم دی اک نظر کریو جے آکے یارِ رسول اللہ
 دیوہو دیدار یا درتے بلا کے یارِ رسول اللہ
 میرے درواں غمناں نوں صدقہ پختہ میٹا دیوہو
 گورانی ٹکھڑا مینوں دکھا کے یارِ رسول اللہ
 تھائے باہجہ کوئی آسرا مینوں تاں دسدے !
 دیوہو خوشیاں میرے سب غم شا کے یارِ رسول اللہ
 میں ایہو آرزو رستے آس لاکے چرتوں ہاں بیٹیا
 ناں آواں پھیر میں طیر جوں جا کے یارِ رسول اللہ
 گنہگاروں دی بخشش حشر لوں فوراً لے ہو مہربانی
 تھال جد و کیمیا نظر اں اٹھا کے یارِ رسول اللہ
 سخی حشین لے صدقہ کدی تشریف لے آؤ
 میں دل دی کسج بیٹھاں ہاں سجا کے یارِ رسول اللہ
 صدقہ دی التجا بہر خدا کسر کار سن لیناں
 میں تیری نعمت لے آیاں بنا کے یارِ رسول اللہ

پڑھ کے والشمس کی دیکھ تفسیر نوں

کمل والا نبی کر کے نظر کرم ؟
 ہے بدل دیندا دنیاوی تقدیر نوں
 دل دیو شرح عاشقاں نے بیا اے سما
 لیکے قرآن چوں اوہی تصویر نوں ؟
 اوہی جوئے تمہیں دنیا بستائی گئی
 اوہی خاطر ایہ رولق ہے لائی گئی
 دیکھیا سی کلیم اللہ نے مہر تے
 اوہی جوئے دی گئی جیسی تصویر نوں
 مغزت دا بہانہ سیر کوں اے
 اوہی غم دا خزانہ سیر کوں اے
 زندگی دا سہارا اے غم اوسدا
 سانجھی رکھدا ناں میں ایس جاگیر نوں

بُنِ اوسے نرں شرماں نکاسے دیاں
 غم سے مارے دیاں بے مہارے دیاں
 اوہی رحمت جہوں شرح آرتی
 پھر نہیں دیہندی گناہوں تے تعمیر نوں
 میرے رُخ نوں منہم دے دتوں ہٹا
 سوتھ دیناں ایں جنت دے اندر چپا
 میرے گل شرح فرشتے جہوں دیکھیا
 کملی مارے دی الفت دی تجسیر نوں
 کملی مارے واخادم ہے ہر اک نبی
 اوہی ہے بدلے زمانے دی محفل بھی
 اوہی ہے چہرے توں چٹانے لئی روشنی
 پڑھ کے دشتیں دی دیکھ تفسیر نوں
 الفت سوسے محمدی پڑھدار ہواں
 اوہی ہے گستاخان دے نال سڑدار ہواں
 میں مدد اوہی تعریف کردار ہواں
 بھاگ لے جینے میری تفسیر نوں

ہنجوٹے ناں جاو تے میں کی کراں

میں دی چاہندا ہاں دیکھاں تیرے مُقفلے
 ارہ ناں درتے تے بلادن تے میں کی کراں؟
 دگرے رہندے نے بوسوہنے دی یادِ دُش
 ہنجوٹے ناں جاو تے میں کی کراں
 دُکھ دھوڑے دے جان اُتے جھلدا رہاں
 سونے دتے سینے دی گھل دا رہاں
 بُرے اکھاں دے دی کھولی رکھدا ہاں میں
 جے ارہ پھیراناں پاو تے میں کی کراں
 مدد رکھدا ہاں ہواں میں سینے دیاں؟
 سانجھاں کرا ہاں غم دے بگینے دیاں
 یاداں آ آ کے پھر دی مدینے دیاں
 درد نئے جھارنہ تے میں کی کراں

نقشہ طیبہ وار دل و شرح مجھایا لے میں
 ہمارے ہنواں داتا لے بنایا لے میں
 و تار رواں داپنیاں م راہیاں نرں سہی
 جے ناں جیا کے پچاؤن تے میں کی کران
 دین دی غم داتے سرداں بھری رات لے
 کول بس میرے ہنواں دی سورت لے
 ڈنگار مہند اداں سبحان لے راہراں شرح میں
 جے ناں آکے اٹھاؤن تے میں کی کران
 میں تاں رورو کے کردا ہاں ایہو دے
 میرے غم داکے نرں ناں گئے پستہ
 چیر کے میرے دل نرں تے سینے نرں جے
 ہو کے متبھشاں تے آون تے میں کی کران
 آرزو لے بس ایہو بے پردیاں
 بے سہارے تے بے بس تے بے زریاں
 دیکھاں کرتاں صدقے رومہ الزریاں
 واریاں جے ناں آون تے میں کی کران

مصطفیٰ کے پیارے

دُعا توں شانِ ذِرا لی اے سرکار دے خدمت گاراں دی
 ہندین، عمرِ عثمان، علی، کوئی مشکل نہیں ایمہناں چاراں دی
 کیا سوہنی شانِ بلا لی اے، جیہڑا ملکِ عشقِ دا والی اے
 سرکار دے ہر اک یار آتے ہندی بارشس سی انواراں دی
 ہر اک تے کرم داسایا اے، ہر اک داستانِ سوایا اے
 تنقیرِ ناں ایویں کر یا کر، مجبورِ سب میرے دیاں یاراں دی
 کی دُعاں شان میں غازی دا، کر بل دے پاکِ نمازی دا
 کر لئی نمازِ ادا بجاویں، چھپاں ہر تے سی تلواراں دی
 ایہہ خونِ شہید، مدقہ لے، پیراں دے پیرِ دامدقہ لے
 کھڑی لے ہرک زمانے شرح، کر بیسے دیاں لالہ زاراں دی
 اوتھے دیرا ہے سرکاراں دا، سرکار میری دے یاراں دا
 جنت وی تاہنگاں تاں رکھدی ہمسبہ دیاں پاک بہاراں دی
 میں گیت بنی دے گداواں گا، اوسے دی نعتِ سناواں گا
 گلِ مدرنہ بناؤنی این جینے، میرے جیسے او گنہاراں دی

فنا رخِ غوثِ عظمیٰؒ (بغیر نام؟)

جنابِ غوثِ عظمیٰؒ توں ولایتِ فارما آگھیاں
 میں اُسدا اعلیٰ سب مُشاں تے تپباں توں مقامِ آگھیاں
 پشیمانِ گلی اندر ایسے دردی غلامی ہا
 زمانے بھرے دیاں توں ایسے دردِ غلام آگھیاں
 میں لودھی شان توں شانِ رسالتِ را کہواں پر تو
 تے ایسے قحطیاں توں کمل واسے دلاکلام آگھیاں
 دردِ داک میں کر کے پیشِ گھرے ارہے تانے توں
 خیمہ میرا دب دے نال اُس تا میں سلام آگھیاں
 سقانیِ الحُب کاساتِ الوصاتی جیہدا کہناں ایں
 کیوں نال محنت ہے نال بھریا اُسدا جام آگھیاں
 رہی مدحتِ سرائی غوثِ عظمیٰؒ دی ہے حبِ سنیوں
 جنابِ غوثِ عظمیٰؒ توں کیوں نال میں ایہنوں انعام آگھیاں
 محبتِ غوثِ عظمیٰؒ دی مدد ہے میرا سہارا ہے
 میں کیوں نال اپنے آئے اوسدا ایہہ لطفِ عام آگھیاں

تیری حمد گماناں توں ہے اچھی

تیری شان رہا کپڑا کس کے، تیری شان بیاناں توں ہے اچھی
 کتنے کتنے میں تیرا نشان وصال، تیری ذات نشاناں توں ہے اچھی
 کراں تیرے نئی وقف عنوان کپڑا، تیری صفت عنواناں توں ہے اچھی
 تیری مدد کیمہ صرفے مجبور لکھنی، تیری حمد گماناں توں ہے اچھی

عقل ہے جائزی، سوچ مک جائزی

جبر ہے اپنے عملاں توں وسیع وایاں، شرم ناں میری گردن جھک جائزی
 مجبور پکاں تے آن کے سیٹ جائز، گل بلیھاں تے آن کے رک جائزی
 گلمان میرے احساں و احکام نہدا، عقل ڈب جائزی سوچ مک جائزی
 صرف ہوک اٹھے دل چوں بن تفسد، کلی کلی تفسور دی سک جائزی

اللہ توں میرا بندہ میں تیرا

اللہ توں میرا بندہ میں تیرا، تیرے باہجہ معبود نہیں ہوں کوئی
 تیری ذات رہا لائق سجداں میں تیرے بناں سجود نہیں ہوں کوئی
 تیرا لہر تے تیر ظہور سدا، تیتھوں دکھ موجود نہیں ہوں کوئی
 صرف شاید مشہور بطون توں یوں تیرے باہجہ مشہور نہیں ہوں کوئی

عشق مصطفیٰ نہایتے دین کا ہوا،

عشق مصطفیٰ روحِ اسلام دی اے، عشق مصطفیٰ انہیں تے دین کا ہوا
دل دی بستی دے وش آبا دیسکر بند اوریا نہیں تے دین کا ہوا
نہی پاک دی شانِ مبین سُنکے، کہند امرِ حیا نہیں تے دین کا ہوا
پھلِ عشقِ محمدؐ دامنِ حبیب، دل وش مہکد انہیں تے دین کا ہوا

یا محمدؐ محمدؐ دیکار دار ہو۔

نہ کے نفسِ شریر دی آگ کولوں، محمدؐ ایا دے عشقِ تھیں کمرِ سینہ
کدھ کے نغم، عناد تے حسد تائیں نورِ عشق دے تلِ ہن بھرِ سینہ
جھیرے جلوسے نے ساڑیا طورِ سینا، ہوئے اس مجرّت کمرِ سینہ
یا محمدؐ محمدؐ دیکار دار ہو صدق تیرا دی جاوے گا کمرِ سینہ

اپنے جرم تے اپنے قصور نوں کیو؟

چھڑکے حمد کرو بدی نارتائیں کسے شکلِ نورانی توں نور نوں لیو
مستی عارفی چھڑ شراب والی، کتوں سرمدی ابدی سرور نوں لیو
عیب دو جے دے تھیں دا کی فائدہ، اپنے جرم تے اپنے قصور نوں لیو
صدت بدل دیوے جیہڑا زندگی نوں، ایسے یار دے نظرِ منظور نوں لیو

اودھ کی یاد و سبیلِ نجات دالے

کلی وائے کرم دے تال چلدا، ایہہ نظم سارا کائنات دالے
 اودھ سے پاک دستورِ راز نے بدل دتا ارنج سارے واسطہ حالات دالے
 اودھ ہی مدح دیویش معصوم رہندا ذرہ ذرہ ارض و سموات دالے
 صرف عشق اور حاصل زندگی دا، اودھ ہی یاد و سبیلِ نجات دالے

نقشہ طیبہ دار ہنداشگاہِ فتح لے

رکھال اکھاں دیویش تصویرِ اودھ، اودھ ذکر میرے اک اک ساہِ فتح لے
 میری منزل سرکارِ روا ہے روضہ، میرا راہِ مدینے نے راہِ فتح لے
 دل دیوچہ مدینے وی رہو بے سبب، نقشہ طیبہ دار ہنداشگاہِ فتح لے
 جلوہ بے بی ذات و صرف پورا، میرے معطلے دی جلوہ گاہِ فتح لے

اک اک ساہِ پیارا لے زندگی دا

طیبہ پاک دیاں منزلاں دیکھ رہیاں، اوج اُتے ستارا لے زندگی دا
 کلی وائے دی یاد و شرحِ وقت گزرتے اک اک ساہِ پیارا لے زندگی دا
 عشق سوہنے وار موہے نصیب ہیکر ہر اک لے زندگی دا
 کلی وائے توں مدد تھ قربانِ جاداں، کلی والا سہکارا لے زندگی دا

قدموں وچہ سلطانیاں رکھ دے نے

کلی دئے دے بنے گدا جیہڑے، قدمیں ورتن سلطانیاں رکھ دے نے
 نور و نڈرے شبِ ظلمات اندر، برق خیز تاپا نیاں رکھ دے نے
 لفظ لفظ دے اونہاں وادیم عیسیٰ، پیر مہیب انشایاں رکھ دے نے
 دُوبن لگیں نول صدقت تار دیندے، سینے ورتن لقیانیاں رکھ دے نے

جیہڑی جگر تے درِ یتیم پہنچے

صدقے پئی دے پاک قرآن دے، اساڈے کول اسرارِ خطیم پہنچے
 رساں حدکی اوہدی بتلیاں دی، جتھوں تیک نہ موسیٰ کلیم پہنچے
 تہاں یعقوب سینے اوس جگہ آتے، تہاں اسحاق یوسف ابراہیم پہنچے
 صدقہ مکہ تھیں نکل کے شربِ اسری، جیہڑی جگر تے درِ یتیم پہنچے

جا بجا ادھدا الفت پاتکناں

صدقے جاواں ممبر بے حُسن آتوں، اوہدے نورِ چوں نورِ خدا کناں
 پھل پھل اندر، کلی کلی اندر، اوہدے دے دی مونی ادا کناں
 مہر وادے سارے بناریں ورتن، چمکاں مار دی ادھدی ضیا کناں
 اپنے قلب دے صدقہ مکان اندر، جا بجا ادھدا الفت پاتکناں

کیتی جان قرآن سبحان اللہ

جگہ مکہ تے پاک قرآن جسدی، دس دیاے شان سبحان اللہ
 بڑے بڑے نفع آں مٹیاں ایں اوہ عظیم انسان سبحان اللہ
 سمجھ جی تے جدوں پروریاں نے کیتی جان تسربان سبحان اللہ
 اوہناں آئے دی صدق دند پڑھے، خوریاں آئے غمان سبحان اللہ

چہرہ ماہ تابان سبحان اللہ

موسندے کبیل منزل والقیل زلفاں، چہرہ ماہ تابان سبحان اللہ
 بے مثال، خلیق، شفیق، عادل، بیٹھی بیٹھی زبان سبحان اللہ
 ادب نال جو قدماں شمع آن بیٹھا، دنی اوہوں نکان سبحان اللہ
 گلی گلی مدینے دی صدق ہو گئی رشک بارغ جنان سبحان اللہ

ذرے ذرے وچ نور سمایا تیرا

کلی رالیاں بنیاں تے مرسل چوں، ہمسر کتے دی کوئی نہ آیا تیرا
 جہنوں تول بنایا اوہ رہیا بنیاں، اُس سکتیا کدی تاں ڈھایا تیرا
 تیرے واسطے ہوئی تخلیق دنیا، ذرے ذرے وچ نور سمایا تیرا
 سایا صدق وچ دردا نہیں بھانویں اسدی اُمت تے دھوے نکاسایا تیرا

منکر جیہڑے محمد کے نور دے نئے

اوہناں سدا نہیں دے دیو شمع رہتاں، منکر جیہڑے محمد دے نور دے نئے
 ربی شان کی اوہناں بیان کرنی، جیہڑے تائل ناں میرے جیہڑے نئے
 تن کے عین کھلونے نماز ندرا مارے ہوئے، جیہڑے نور دے نئے
 صدق جیہڑا شیطان نے لالاکے، جیہڑے نور دے نئے

ذّے ذّے چکدا نور اسدا

حاضر ناظر نہیں من دے جیہڑے تائیں، ذّے ذّے چکدا نور اسدا
 ناں ایہہ رونق ناں نہیں آسمان ہتے جے ناں عالم و شمع مندا ظہور اسدا
 جیہڑا بعض حضرات دے ناں رکھے، اڈب جاندا اے فہم و شمع جیہڑا اسدا
 صدق جیہڑا محمد دا نہیں بن وار کدی بن دا نہیں رب غفور اسدا

اوہدا غیب ناں منیئے تے دین کاہدا

غیب دان محبوب دلیشان میرا، اوہدا غیب ناں منیئے تے دین کاہدا
 اللہ پاک بے عیب بنایا جہنوں، جے بے عیب ناں منیئے تے دین کاہدا
 اوہدے پاک فرمان احکام تائیں، جے لایب ناں منیئے تے دین کاہدا
 کلی وارے رسول نور صدق جیہڑا رب ربیب تے دین کاہدا
 نہ ناسمجھ

عشقِ نبی اندر مکرِ مک جاتوں

ایہو مثال تے ایہو مقصود تیرا آکے درِ محبوب تے رُک جاتوں
 مکرِ جان گئے دکھ تے درد تیرے، عشقِ نبی اندر مکرِ مک جاتوں
 جیکر پچھاں جہنم دے میک توں ای کملی دوائے دی کملی شرح مک جاتوں
 حاکم دینے دے جھکنا کے تیرے آگے صدفِ درِ محمد تے جھک جاتوں

کملی دوائے دی کملی توں جاں صدقے

کملی دوائے دی کسی توں جاں صدقے، جہدے دے دے نکلناں او گنہاریاں نے
 میں قربان جاواں اُس محبتِ اتوں، بوسے دے تے سی جہنوں ستاریاں نے
 شانِ عربی محبوب دی سمجھ لیتی، بھلا کی اے اسماں وچ سیایاں نے
 گوڑے دیک دے جہدے شان آگے صدفِ قدسیاں تے طماں ستاریاں نے

روضہ پاک محمد دا دیہندیاں ای

میں قربان دینے دے بخت اتوں، دے جہدے خود شیر مثال ہو گئے
 روضہ پاک محمد دا دیہندیاں ای، روشن سوز دے دانگ خیال ہو گئے
 ہاتھ آئے جو درِ محبوب آتے، کمال، اکمل، مکمل کمال ہو گئے
 حبشی میرے حضور دے در آتے، صدفِ سینیا حضرتِ بلاں ہو گئے

اودھ لختے پیراں پیر بن گئے

جو تہ بزل کف آراں لہی نبی ہوئے، اوجنگاں و نوح اودھ لختے تیر بن گئے
پس خورده سرکارِ داکھان لہاں، تاجدار تے روشن نمبر بن گئے
اویسے خارماں لے جیڑے بنے غلام، اودھ ولی تے پیراں لے پیر بن گئے
صدت عکس عکس بر دیاں لے، آکے و نوح نقور نقور پیر بن گئے

اودھ نور آیا مصطفیٰ بن کے

جیڑا چمکد سی لوح ازل متے، اودھ نور آیا مصطفیٰ بن کے
اور سے نور نے کیستا جہان روشن، ماہ نور تے شمس اسنے بن کے
صدتے اے مجربے ذات ازل، غاہر ہوئی سے رب العالی بن کے
جھولی آئندہ دی آیا چن عرشوں، ابراہیم دی صدت دی بن کے

سائے نبیاں داپاک سرتاج آیا

ابتداء رسولاں دی کرن والا، آیا نبیادی انتہا بن کے
پہنچی اودھری آواز کوہن اندر صوت جرس تے بانگے را بن کے
سائے نبیاں داپاک سرتاج آیا، ماٹے چنگیاں دا آسرا بن کے
میرے شعر پہنچے روح عشق تیکر قلب صادق دی صدت لہا بن کے

رحمتے پاک اوہدی گناہ منگدے

کمل طرے وے پاک دربار اتوں، گردن خم کر کے کجکلاہ منگدے
گنہگاروں تے سوہنے توں منگناں کی، رحمت پاک اوہدی بیچناہ منگدے
زل کے نال غریباں امیر منگدے، دل کے نال گداواں وے شاہ منگدے
تخت و تاج نہیں منگدے، صدق عاشق اوہدی کرم دی اک نگاہ منگدے

جلوہ یار حاضدہ کلیم منگدے

توہ برقت آدم، نور و شمع کشتی، عربی سوہنے رالطیف عظیم منگدے
تے پچل ضرور دس وے چمن اندر اوہدی زلف دی بوئے نسیم منگدے
ہونا مارنے کدی گلزار نہیں سی، جے ناں کرم اوہدا ابرہہ نسیم منگدے
آرنی آرنی لپکاس کے طور تے، جلوہ یار حاضدہ کلیم منگدے

یکے سوہنے محل دانان منگدے

منگدے چہرے دی در حضور وے نے ناں اوہ کوثر ناں باغ جاناں
راڈھبوا کہہ کے نبی حشر اندر اکلی والے وے جھنڈے دی چھاں منگدے
جو بھی منگدے نے عاشق رب کولوں، یکے سوہنے محل دانان منگدے
صدق دل کیہ نبی رسول ساسے، اربے قدماں مشح بہن لئی تھاں منگدے

تازے ہین جھید گردِ راہ منگدے

راہ سبحان اللہ شاہ اسوارِ مسرتی تازے ہین جھیدی گردِ راہ منگدے
 دُش جہانناں سے اندرِ پناہ اوہری تہ جہارتے عالمِ پناہ منگدے
 صدرتہِ سخنِ محمدؐ واسے راہیں کہکشاں تازے ہیر و ماہ منگدے
 گلے پھیر گداں سے نالِ دل کے صدرِ شرحِ علیہ بادشاہ منگدے

اج تک طور دیاں اکھیاں بھال دیاں

کملی وارے مجبور تے ختم ہوئیاں، سبتھے حُسنِ عروج و کمالات دیاں
 پوسے پاکِ قرآنِ شرحِ بینِ صفتاں، اوہری سیرت تے حُسنِ و حیاں دیاں
 طور رائے کلیم نے دیکھیا سی، اکبریاں چند ای اوہیے جلاں دیاں
 صرف ادبناں ای پاکِ ننداریاں نوں، اج تک طور دیاں اکھیاں بھال دیاں

خبراں جان دالے میرے حال دیاں

سو نہارتِ معرِج دی لنگھ گیا، حدوں ساریاں وہم و خبیال دیاں
 جتنے کوئی پیغمبر نہیں پہنچ سکيا، تیاں لذتاں اوستھے وصال دیاں
 ہر ویلے اوہ پاکِ محبوبِ میرا، خبراں جان دالے میرے حال دیاں
 تا میری غیرت سے اگے ناں پسندیاں نے، ٹوڑے قندول کدی سولیاں

سائے نبیاں دایا ک امام آیا

نورِ نورِ جہان ہو گیا سلا، چن سربِ راناہ متسم آیا
 شدتِ سرور ہو گئی پامیل دی، وحدانیت دا چھکرا جسام آیا
 طیا حق منظور ماں نورں زندگی دا، ایسا لے سکے اورہ نورسِ نظم م آیا
 صدفِ اشرف الخلق دا تاجِ پاکے سائے نبیاں دایا ک امام آیا

لب تے جدوں محمد دانا مر آیا

میرا سوہنا مجرب جہانِ خاطر، کئے حق دا خاص پیغام آیا
 اکو نظر تھیں دیکھیا کول اویسے، بھاریں آتاتے بھادیں غلام آیا
 تارا خوشیاں تھیں بھری سویر و لا، ختم کرن لئی نماں دی شام آیا
 صدف ساریاں مشکلاں حل ہویاں، لب تے جدوں محمد دانا مر آیا

رب کی ذات نے صلی علیٰ پڑھیا

ایمانِ بشریت دایہن جہلم اکائیات نے صلی علیٰ پڑھیا
 اوس دن نے کلمے دا درد کیتا، اوس رات نے صلی علیٰ پڑھیا
 کفر و شرک دی موت دا وقت آیا، تے جیتا نے صلی علیٰ پڑھیا
 آکے صدفِ محبت دے جوش اندر رب دی ذات نے صلی علیٰ پڑھیا

بند تو خدا تک پہنچ گیا

قصہ امت دیں جہاں شفا عمارتِ لب نور الہدے تک پہنچ گیا
سارا مہر اللہ کریم رتوں اور ہی، پناہ تک پہنچ گیا
جلوہ نور دامن سے پریاں چوں اپنے ای نور و ہدایت تک پہنچ گیا
انہاں ای نفسہ صفت معراج والے 'بند تو خدا تک پہنچ گیا

مل گئی ذات نور ذات سبحان اللہ

نہں حجاب نقاب نہ سے سے سے ۔ ملاقات دی ذات سبحان اللہ
نور نور نور حسن نور حسن یہاں مل گئی ذات نور ذات سبحان اللہ
لا ائمتہ را و دہا انج بنیاں عرشیں گئی باراست سبحان اللہ
پیلے وصل سے صرف جیسے عاصیاں دی، ہو گئی نجات سبحان اللہ

سڑے جہدوں پر وانی حضورؐ نے

روح ازل تے الف توں بے تیکر، لکھے ہوئے افسانے حضورؐ نے
قصہ نیم بسمل کر کے کوئیوں تے تہذیب جہیزے دیوانے حضورؐ نے
شرق و غرب تیکر کتنی مرت دنیا طیسبہ و توحیح میخانے حضورؐ نے
صدوق سمیع دی بودی کتب جہدیں، مٹھے جہدوں پر وانی حضورؐ نے

کملی دے دی زلف زنجیر بن کے؟

فولیا دل لاس نولہ روحاں نوں قید کیتا، کملی دوائے دی زلف زنجیر بن کے
 سارے غماں دے دلوں آزاد ہو گئے اور ہر کی زلف دے عاشق امیر بن کے
 اور ہر کی نظر جی رہی جہان آئے امان دی سدک تصویر بن کے
 کندے پھل بن گئے قطرے بحر ہو گئے دڑے چمکے پے ہر منیر بن کے

جلوہ گر محمدؐ دانا نور ہو یا

جس لوہ گر محمدؐ دانا نور ہو یا، اندرے دڑے ویش عجیب تصویر بن کے
 قبضہ اور ہر اے کوثر کثیر آئے، اور ہو آیا اے عیسٰی کثیر بن کے
 آیا ویش تشبیہ دے نور ازل، بے مثال بن کے بے نظیر بن کے
 نعتِ مصطفیٰ ارہندی اے ذہن اندر امیر، خواباں دی صبر تعبیر بن کے

اور ہر قوت نوں جہناں تسلیم کیتا

کملی دوائے دے جہناں تسلیم کیتا، اکدن اکیہا پاس، اکسیر بن گئے
 اور ہر قوت نوں جہناں تسلیم کیتا، ہمت و لہجہ دی آبِ تقدیر بن گئے
 اور ہر دے درتے غلامیاں کرن دوائے بے مثال عیدِ انبلیس بن گئے
 رکھے اونہاں دے پیراں تے تاج شامواں جو دی اوسدے قدر فقیر بن گئے

گلابی سن اہاں جلدن مینے دیاں

میرے فرق سماعت نور کیف آئے گلاب سن راہاں جلدن مینے دیاں
 جھولی اڈ کے نبی دی خیر منگدے، شناساں دسٹاں کبیرا عربی خیر مینے دیاں
 عمرناں کراں کی اوہی دربار اندر جیہڑا جان راسے روضاں سینے دیاں
 حیرت کردہ عالم وزنج پین سبھے، صدف سورتاں ادرے آئینے دیاں

جاچاں آگیاں شجر بنان دیاں

کلی مڑے دی سورتے بن بنیاں، سبھے سورتاں پاک قرآن دیاں
 سمجھناں خلقتاں سی ہے اورہ رحمت، سبھے خلقتاں اوس نول جان دیاں
 قویاں ادر دیاں مے لھتے وگے کوثر، اوہی ہے پیراں وچ راہواں جان دیاں
 مدنی، ہی دنی صدف جدمرج کیتی، جاچاں آگیاں شجر بنان دیاں

فہمی عرش علی تک پہنچ گیا

پاک مراتب جلدن معراج وار میرے فہم رسا تک پہنچ گیا
 ملاک میرے پرورد تصور ایں دار عین درخش عبا تک پہنچ گیا
 عقلی سو جہی چہرے فلک کیوں نبی عرش علی تک پہنچ گیا
 صدف عشق رسیا ادر قدم پہل سید تھا باب دنی تک پہنچ گیا

چمک رہے انوار حضورؐ نے

آفتاب اندر بہتاب اندر چمک رہے انوار حضورؐ نے
 غماں ماریاں تائیں پناہ رتی، بھاگاں والے دربار حضورؐ نے
 ولی کی اودھولیاں رہے ولی بن گئے، کیتے جہاں دیدار حضورؐ نے
 کرتاں سوہنا عقیدہ لے صدر ساڈا، شانناں والے سب یار حضورؐ نے

پھیلی ہوئی تصویر حضورؐ دی اے

دشمن مُست بہندے اک اک بول دینے کنی سوہنی تقریر حضورؐ دی اے
 پوسے پاک قرآن دیاں ورقیاں تے کھتی ہوئی تصویر حضورؐ دی اے
 اوہ نہیں پھیر آزادیاں طلب کردائے گئی جہنوں نہ خیر حضورؐ دی اے
 صدف فریق التوں کے عرش توڑی پھیلی ہوئی تصویر حضورؐ دی اے

عربی ساقی دامت مستانہ بن جا

پاک صاف منور تے صفتل ہو کے دلا سجناں دا آستانہ بن جا
 لٹاں طور جہیاں جس چوں سدا نکلیں اوس شمع دا توں پروانہ بن جا
 مجنوں دا نگ ناں دشت و شح کھا ٹھیکڑے کملی والے دیار دیوانہ بن جا
 صدف دانہی جبکہ سرور چاہوں، عربی ساقی دامت مستانہ بن جا

ادھر پیار ہے نہیں؟ تے کچھ دی نہیں؟

راضی یا ریحید اس نے رب راضی یا راضی یا راضی ہے نہیں تے کچھ دی نہیں
پیار سوئے داسر طبعان دی ہے، ادھر پیار ہے نہیں تے کچھ دی نہیں
سُن کے ذکر محرم دیا ہوں دی بہج دی تار ہے نہیں تے کچھ دی نہیں
صدف نفس ترا تیتوں اُنح تیکر من دانا رے نہیں تے کچھ دی نہیں

دل وچہ قید بہار نوں کر لیا ہے

بے نیاز ہو گئے جہاں اندر راضی جیتاں نے یار نوں کر لیا ہے
اوہ سوزندہ میں قاتلو اہلی وائے رجنہاں یاد اسرار نوں کر لیا ہے
وینیں اس دُنیا توں دلا جیکر، توں پسند سرکار نوں کر لیا ہے
صدف سر ہے مے نوکر دی ہک لیکے، دل وچہ قید بہار نوں کر لیا ہے

نامِ مصطفیٰ لیا لشکار بن گئے

یادِ مصطفیٰ آئی تے نور علیا، نامِ مصطفیٰ لیا لشکار بن گئے
کسی قرآن توں جنہاں نوں جا کر لیا، روزِ حشر تیکر ستار بن گئے
میرے سوئے مے بنے قدم چہرے، دواں عاں مے تاجدار بن گئے
چنے حرف رکھے یاد نبی اندر، صدف ساسے امی دیر شہر ار بن گئے

کملے والے دیئے جہنم سے رنگا مل گئی

تحت بکھن لئی حسن خیال عیب، مسلوہ و بکھن لئی ادب کا نگاہ مل گئی
یارِ سرور اللہ جہنماں آکھ دتا، بختے گئے نجات دی راہ مل گئی
اوپر اکرم غلاماں نے جدوں مویا، ہو گئے تاجور شاہی کلاہ مل گئی
صدفِ مشراندر اوہنوں لکھ کر آئے اکملی رائے دی جہنم پتا مل گئی

ہویا کہ ہے ادب دی تصویر کوئی نہیں

اوپر کی ذات اول، ادب کی ذات آخر و جہانِ دفع اوہی نظیر کوئی نہیں
ادب ہے عشق و جہٹرا اسیر ہوئے، پاسکرا اوہنوں زنجیر کوئی نہیں
ہر اک طرف جلوئے ادب نے نظر آندے، ہویا کہ ہے ادب دی تصویر کوئی نہیں
عدت ادب ہے بے جڑے دی خاک مل جائے، سر مرادوں توں لڑھکیہ کوئی نہیں

جیہڑے پائے محبوب نے منظر کیتی

پہنچ جہنماں نے میرے حضور گورں، مت شتر تک ادب دیوانے ہو گئے
جیہڑے پائے محبوب نے نظر کیتی، پُر سبب صرا حیاں پیسا نے ہو گئے
اوپرے خدا ماں، عالماتِ اقبال تئے دین دنیا دے فام خزانے ہو گئے
میرے یار دی بزم و شج بہن والے شمع حق دے صدف پر دلے ہو گئے

جگہ جگہ تے اوہدا نشان ملیا

میرے آقا محمد رسول درگا، دنیا و شرح نہیں کسے نوں شان ملیا
 اوہے صدقے تھیں ملیا اسلام سائوں، اوہے ای کرم دے نال قرآن ملیا
 اوہے ای درتوں حاصل ایمان ہو گیا، اوہے ای فیض دے نال عزت ان ملیا
 جگہ جگہ تے پہچان لے صرف اوہدا، جگہ جگہ تے اوہدا نشان ملیا

سانوں نبیاں دانی سلطان ملیا

بڑا ملیا تے کسے نوں طور ملیا، کسے تائیں چر تھا آسمان ملیا
 میرے آقا نزل رات معراج والی، ملاقات نوں سی لا مکان ملیا
 ہر اک رنگ اندر اوہدا رنگ ملیا، ہر میان و شرح اوہدا بیان ملیا
 سمجھناں اتنا دل صرف نبی آئے، سانوں نبیاں دانی سلطان ملیا

جیہڑا سنکے محبوب دے دلیا ہويا

کلی دے رے نور تھیں حد کر کے، انج تک پھر دا ابلیس لے بلیا ہويا
 قدم قدم اتے اُسی ہے منزل، جیہڑا رنگ محبوب دے دلیا ہويا
 ہر اک عاشق راہ لے لے، ہر دے اوہدی زلف دے پیچاں وچ دلیا ہويا
 صرف میرے محبوب دا جسم سارا ہے سی نور دے پچے دینج، ڈھلے سا ہويا

جہیر عشق والی چادر چٹی ہوئے

اوس مئے دشر مستی مے اُون اہرے بوند عشق دی جہیرے دشر مستی ہوئے
 داغ ذراوی ہوئے تے لہر لہندا جہیرے عشق والی چادر چٹی ہوئے
 اذنبول کی مینا سب کے جان بچھڑیں ۔ سوٹا پکڑ لکیر حسن پٹی ہوئے
 عاشق چم کے اکھاں تے صرف لافندے جہیری پاکستے دی مٹی ہوئے

مت گدے اللہ دے پاک محبوب کو لوں

کونیا دار کی نبی تے دل سارے مت گدے اللہ دے پاک محبوب کو لوں
 بلکہ منگراویدیسی جلوہاں دی، لہرکان تے رب مطلب کو لوں
 شان نبی دی پیچھے جے کچھنی ایں پٹھر کے غافل نوں کے مجذوب کو لوں
 صدق دوزخ دی اک پناہ منگے درستی دے ہر اک معتب کو لوں

شان یوسف دی پچھو یعقوب کو لوں

خط سونے نوں لکھنا تے پتہ پہلوں پچھو قرآن خدائی محبوب کو لوں
 نعت مسططی لکھنی تے جاتھ پہلوں، شیکہ سے قرآنی اسلوب کو لوں
 شان نبی دی جانے کی خشک و اعلا، شان یوسف دی پچھو یعقوب کو لوں
 صرف دیادی نعمت کوئی نہیں چنگی، کلی دے دی چیز مرغوب کو لوں

بن کے سدا رکھوالہ دینے والا

میری نظر دائرے چن عربی، میرے دل دا اجلا دینے والا
بعد رب کیم دے سب نالوں، اچھا، ارفع اتے اعلیٰ دینے والا
گنہگار دی چھپے سیاہی ساری، لیسنڈا کیل حد کلا دینے والا
کے جاوے گا جنت منج مدد سنانوں، بن کے سدا رکھوالا دینے والا

کدوں پچھے کلا دینے والا

دن حشر دے جنت فردوس والہ پہلاں کھوے گا تالا دینے والا
رحمیاں ایسے اڈیک دیوش ہر دم، کدوں پچھے گا حالا دینے والا
کدوں دیکھاں گا اکھاں دے نال جاوے گنہگار، نرالا دینے والا
صدقہ آدے نول دا کئی مے مستی، بختے جہنوں پیالہ دینے والا

نظر کرہ اودھی جن تے ہو جاوے

زُلفاں یار سناوے تے صبح ہندی، چمکدے بے زلفاں تے مہو جاتے
نظر کرہ اودھی جس تے ہو جاوے، اودھادی و شح ارفع مقام ہو جاتے
میرے سوئے دانا، ای رہوے کشن، میں نہیں کدی چاہیا میرا نام ہو جاتے
صدقہ حبیبے شح یار دا ذکر آئے، ارہ کلام کلام دوم ہو جاتے

دنیا فائز، جہد کس ہمارے آئے؟

کمل دلائی دی شان و لی شان سب توں چلا چن لے جہد کس ہمارے آئے
 پل دی پی مخلوق ہے جہدے صدقے او دنیا قائم ہے جہدے ہمارے آئے
 یا محمد طوفان طوح جدول کہیا، کشتی پہنچ گئی آسے کس آئے
 صرف ہر اک کمال دی حد ہو گئی رحمت آمنہ دے جگر پارے آئے

کناں کرم حضور دا ہو گیا لے

چاک چاک ظلمات دی رات ہو گئی، ہر تھاں چانناں نور دا ہو گیا لے
 چمکاں ماریاں عربیے ذریاں نے پھٹا کھنکھان طور دا ہو گیا لے
 آیا خلق عظیم دے تاج والا، نینواں سر عز و روا ہو گیا لے
 نعت خواناں دے ٹوے رشح مدد ریا، کناں کرم حضور دا ہو گیا لے

نور و نور جہان ہو گیا سارا

نور و نور جہان ہو گیا سارا، نور ازل تے مسیحا آئم آیا
 جھکیا عرش عبد اللہ دے گمروے کعبۃ اللہ دی دھوون نوں خم آیا
 برجن واسطے عرب دیاں بنیاں تے بدل جھتیاں دا چمھا چمھم آیا
 راہِ نور دا نور، نورِ نور، نورِ نور، نورِ نور، نورِ نور

کھلی والے داجیہڑا غلام ہو جائے

کھلی والے دی نگر جہد پے جاوے، مہنگی موتیاں توں جنس خام ہو جائے
منزل آتے بس اوی لے پہنچ سکدا، عشق سوہنے داجیہڑا غلام ہو جائے
بادشاہ بھی مسکن خیرات استوں کھلی والے داجیہڑا غلام ہو جائے
صدت شعر باندن رتل پے جائے بے منظور ایہہ میرا کلام ہو جائے

آٹھے پھر میری اکھ سکدی نہیں؟

روندار ہواں محبوب دے بھرانڈرا آٹھے پھر میری اکھ سکدی نہیں
لنگھے کے اونڈی لے سیلے دے بھانڈراں چوں پھری جبرواں ندکدکری نہیں
کھک جان لے جان آگئی میری، لے پرتہ ہنگ سرکار دی مک دی نہیں
سُنیاں قبر و شجہ صدت محبوب اونڈا تا پیوں موت خبرے یڑے ڈھکی نہیں

اولو جان دا دچھڑے یا جیہدا

ہلم ہجر دی سار کی دوسرے لوں، اولو جان دا لے دچھڑے یا جیہدا
قدرادو کنا لے دی جان دا لے، بٹیرا ڈب جاوے شہ و چکار جیہدا
جبرے کدوں اوہنے پھیرا پادشاہ ایسی سینے رشح و سیاہیں پیر جیہدا
اوہے لکھن جیہدا جہان ہند، گھر رشح ہر دے تال صدت سرکار جیہدا

ادہ منظور ہو گئے جہڑے نال ہو گئے

چیم کے قدم حضور دے سنگریزے، پیرے پیتے، جو اہرتے لال ہو گئے
منظر مصطفیٰ پئی تے سب ڈرے، انجم اکہکشاں بدر و ہلال ہو گئے
جہڑے دوسرے ہو گئے اوہ مقہور ہو گئے، ادہ منظور ہو گئے جہڑے نال ہو گئے
لازوال دی جہول حریف کیتی مسدوف شاعر میرے لازوال ہو گئے

لنگر پاک محمد دے چل دے

کسی دئے دے پاک دربار آئے، دل نکل دے دل کول دے نے
جو دی خواہندے او منگیتو لوڈا کے، لنگر پاک محمد دے چل دے نے
ہئے منگوئے ہئے سرکار دیون، ایتھے وعدے نال آج تے کئی دے نے
طیبہ پاک توں صدق حضور میرے، رزق سارے جہان نوں لکھ دے نے

قیدی ادس دی زلف دے بنے جہڑے

بے نیاز ہر جان کوئیں اندر، جہڑے بوہا حضور داس دے نے
قیدی ادس دی زلف دے بنے جہڑے، ذر جٹاں نہ تڑندے کھل دے نے
بن دیاں سورتاں جان قرآن دیاں، جتے دی یار دی گلی دے نے
موتی صرف دے سارے، اکی میر صدقہ ادسے کرم دریا دی چھل دے نے

نور مرکز نور تک پہنچ گیا

جو دی بکھیا محمد دی شان اندر از ہو شعیر شعور تک پہنچ گیا
 جہیری اک توں روز رخ پناہ منگے، منکر اوس تندرتک پہنچ گیا
 بے نور لگا ہواں ناں دیکھ سکیاں، نور مرکز نور تک پہنچ گیا
 پہنچ گیا جو حد حضور تیکر مدد رب غفور تک پہنچ گیا

چمکاں دیکھ کے نور خدا کی

رنگ شب ظلمات رافق ہو یا۔ چمکاں دیکھ کے نور خدا دیاں
 ختم الانبیاء کے جہان اندر، لیکے رحمت رب العلی دیاں
 ادب دل ملا لیکے اُتے خوراں، پڑھیاں تسبیح علی دیاں
 شاہد روز الست راصدق آیا۔ زندہ ہستیوں تالوا بلی دیاں

گرا منہ کھوراں پڑھن نعتاں

بحر حمتاں دامو حسن ہو یا۔ گیاں لہراں گرداب بلاریاں
 شہنشاہ دارین دے دیش قدماں، جھکیاں گریزاں شاہ و گداریاں
 گھرا منہ دے خوراں پڑھن نعتاں، ہو کے جمع سوئے مصطفیٰ دیاں
 صدق ختم ہو یاں حد ایں نبی اُتے راستہ دیاں انتہا دیاں

رہنے کا بے جوش دیوتہ آگئی

رحمت رب دی جوش دے رنج آگئی، قہقہہ جہدوں تھوڑ تک پہنچ گیا
کئے پاک اندر جیہڑا حق چڑھیا، چپاٹن اور ملا دُور تک پہنچ گیا
راز راز توں مہیسی مستور جیہڑا، انہ دے دن ظہور تک پہنچ گیا
مدن مرتبہ عرب دے ٹہیاں دا، سر فرار کی طوڑ تک پہنچ گیا

کمل والے نے جووی کلام کہتا

کمل والے نے جووی کلام کہتا، سارا ابدی دستور تک پہنچ گیا
دار حلق عظیم دی تیغ والا، ہر اک سر مغرور تک پہنچ گیا
حبیب کا ہوا داز لٹاں دی مہکے، سینہ گل مستور تک پہنچ گیا
منہ مدد تو حید و اچن اندر شاخ و برگ، مٹوڑ تک پہنچ گیا

جیہڑا کی بر حضور نک پہنچ گیا

جہنوں جام ملایا اد بادی نظر رچوں، او مہر ای کیف دسرور تک پہنچ گیا
اگ دوزخ دی ہو گئی تھرام اُس تے جیہڑا در حضور تک پہنچ گیا
سید نام غلام جہد کھاروں رب دے نظر منظور تک پہنچ گیا
صدقے رنگ بھلاں دا خال بکے، ہر اک عارض حور تک پہنچ گیا

شام صبح و صبح شام و صبح اے

و الفی مکترا تے والیں زلفوں، شام صبح و صبح اے صبح شام و صبح اے
 ظاہرِ مسیم و احسبہ قرآن سارا، ایو امی رازِ مخفی الف لام و صبح اے
 پیتی جنہاں نے مست الست ہو گئے، ایسی سنی مجھریے جام و صبح اے
 مشکل حل ہووے صدق نام لیاں، کئی برکت محمدیے نام و صبح اے

ویکھن لئی بلال دی اکھ دے دے

وے دے غیر سولی نورِ شہنشاہ، مینوں نکھ و رنگاں نوں ککھ دے
 کرمیے دلِ ناکا آری آس پوری، اپنے کرم دا سوہنٹیا پکھ دیدے
 تیرے کول خزانے نے گل سمپ، مینوں بھیکھ جہاں توں دکھ دیدے
 صدق ترسدا تیرے نظاریاں نوں، ویکھن لئی بدش دی اکھ دیدے

چن عرب راجدوں دیدار دیوے

راتاں کالیاں رہن ناں مجسردیاں، چن عرب راجدوں دلیار دیوے
 توہن لگا جہاد بد کوئی نام لیسندا، چشمِ زدن اندر سوہناتار دیوے
 حکمرانی غلاماں نوں بخش دیوے، سکے باغاں نوں حسن بہار دیوے
 صدق عا شقال دے شرفِ سینیاں نوں نظرِ کرم دسی کرے دے مٹھار دیوے

لنگہ کے میرے متوجہ ہونے کے لئے؟

انہی نے خاص محبوب و اکرم بگڑا، بھرے میرے ہاٹے اور مجھے سننے گئے نے
 ذکر جہاں دلا سارا جہاں کر دیا، لنگہ کے میرے متوجہ ہونے کے لئے نے
 صد افسوس جو ڈھلے سی ہجر اندر موتی انگلیوں سے منیقوں پر چھنے گئے نے
 اور ہمدست موتی در تاب بن رہے، جیہڑے پدماں دی پونی و شمع پنے گئے نے

ادھر کے شاہی کون مکان آن لہ

کملی وائے محمد دانا مے سے کسے، بادشاہیاں ہے ادھر ہے جنسہم کر دے
 ادھر کی شاہی لے کون مکان اندر بھرے شیخو سن جیہڑوں سلام کر دے
 جہاں یاری نبھائی لے جگ اندر، روئے و شمع وی نال آرام کر دے
 قدس ملک وی اللہ دے نال مل کے اصداف و کمر اور ہر صبح و شام کر دے

عصر علی دی ہوئے قضا جیکر

جدوں چاہوئے تے چن دیکر ٹکڑے، ٹکڑے چن توں جوڑ دیکھا دیندا
 عصر علی دی ہوئے قضا جیکر بچیاں سورج دے تائیں پٹا دیندا
 مرضی ہوئے تے جنگ تھوکر اندر پانی انگلیاں وچوں چلا دیندا
 صدق سوسنے دا صیق عظیم دیکھو، چادر رستمناں تھلے دیکھا دیندا

تیر کا پیر جو متیا بیکامیری

آج سو منیا کدی تے کرم کرم کے تیرے پہ بھج میرا ر حیات میری
تیرے نال لے سو منیا سانجھ دل دی تیرے بناں پیچھے کپڑاواست میری
اک ہک دن گزیرے سو سو سال وانگوں صدیوں وانگ لگے اک اک رات میںوں
ہو ویرن گیا بدغ آکس وار اصدت آویں تے بن دی مسماست میری

مشتوہ گری نے جلوہ طرازی اوہدی

میں تے بحر نیر درخ ڈوب جاناں بھدول دیکھداں بے نیازی اوہدی
صوت حق بنکے عرب رجم اندرا پہنچ گئی لے کے تحسبازی اوہدی
کائنات تائیں جیسے زندگی لے عشرہ گمری تے جلوہ طرازی اوہدی
صدف لمن داؤد دی نوں مست کردی خوش بیانی تے غرض آوازی اوہدی

ہندی جہوں لے ذرہ نوازی اوہدی

نعت سے سنا منے عمر ساری - رومی 'جانی' عطار تے راز گئی اوہدی
جیہڑا ڈگ پسند ادریار آتے لازم ہو جاندا کس سرفرازی اوہدی
جیہڑا در محبوب توں منہ موڑے ہر جاندا لے عشق دی بازی اوہدی
صدف ذرے نوں سورج بنا دیندی ہندی جہوں ایسا ذرہ نوازی اوہدی

خوشیاں ہریاں نے کُل مخلوق تائیں؟

خُوراں آن زمین ٹول کہن لگیاں، تیسرا دھرتے روو تا کہم آیا
جہدے نال تن زینتاں طرش دیاں، انج اود تیرے تے شاہ اکم آیا
ہریاں خوشیاں نے کُل مخلوق تائیں، جتھے دشح اہلیس دے غم آیا
عرب و عجم دشح صدق پہا را گئی، سوہنا سید عرب و عجم آیا

ذَرّہ ذَرّہ زمین دا زینیا

انج اود جامہ لشہرت واپن آیا، جہدے لئی مٹی جسر دہرینیا
جنت جنت دی طرش دا عرش و نکیر، مانی آمنہ پاک دا گھرینیا
پتے پتے اندر سمٹ گئے گلش ر ذرّہ ذرّہ زمین دا زینیا
آیا صدق اود نور میں نور تول ای، ہر اک نور تے شمس و قمرینیا

میرا قلم جبریل دا پرینیا

اود سلطان آیا جہدے در آتے ہر گدا آکے تاجورینیا
اود پھسل آیا جس ٹول ہک یکے، رشک جنت سی ہر اک شجرینیا
اود خن آیا جس دے قدم چم کے سی بلال حبشی، نسیم برینیا
صدق و کرم خور اکرن لگیاں، میرا قلم جبریل دا پرینیا

نہمں قمر و سج او جہدے لشکارے سارے

دشت و جبل اندر بحر و بر اندر کسلی و اسے دے پن نگارے سارے
برگ و گل اندر، جزو شجر اندر، آوندے اوسے دے نظر چکے سارے
عرش فرش اندر، اویں دیشنی ایں، تمس و قمر و سج الہیے لشکارے سارے
صرف اوسے لئی ہئی تخلیق دنیا، اوسے لئی پسارے پسارے سارے

ہمت دیا دے یار پیارے سارے

غرث قلب ابدال تے ولی کامل، الہیے پن ایہہ روشن منارے سارے
کسے دل دی لعل نال کرمی رکھیں ہمت دے یار دے پیارے سارے
سورنہا جہوں مریاں مکان دے تے، اوسے تے زرخیز گئے سنوارے سارے
صدق رات معراج دی وار تے، اوسے تے جوں توں اللہ تے تارے سارے

میزبان، سبھان اللہ

شب اسرہی جلیا عرش آتے، رب نے یار دی شان سبحان اللہ
نگاہ کیتیاں راز و نیازیاں، میزبان، مہمان، سبحان اللہ
بن کے یصیاں راز و نیاز سوسنا، اوسے کے آیا فقرآن سبحان اللہ
وقت و سق کے راہ بدی سوسنے، کیتا بلدا احسان سبحان اللہ

شانِ میرے حضورِ دی کون جانے

آنا الحق دی بولی نوں کون سمجھے، رمزِ خاصِ مقصودِ دی کون جانے
 قلمِ یازنی تے کہیا سی کہنِ واسے اگلی اوہدے حضورِ دی کون جانے
 رُتبِ اُزنی تے اکھنا بہت سوکھا، بقیسرا ری پر طورِ دی کون جانے
 حدتِ ربِ کریم دی ذاتِ باہمیوں، شانِ میرے حضورِ دی کون جانے

نورِ حق شاہِ مرسلین دی اے

ہر صفتِ موصوفِ ہے ذاتِ اوہدی، نورِ حق شاہِ مرسلین دی اے
 اوہِ رحیم دی اے، اے کریم دی اے، اوہِ مدیتِ دی تے این دی اے
 چمیشوا دی اے، ناخدا دی اے، دِلِ مڑ باہی اے، دلشیں دی اے
 اوہدے لڑی اعلیٰاں دی صفِ اندر اکھرِ حدتِ اک اوہدے سکین دی اے

کون طیبہ دیاں گلیاں وِج دکھیا پھرکا

کو لالہ لکھتا ہے شانِ کس دی، آیا کون سی امِ الکتاب یلکے
 کون طیبہ دیاں گلیاں وِج رہیا پھرکا، مکھ تے میمِ دالوری نقاب یلکے
 آیا شائعِ روزِ جزا سوہنا، ناں رحمتاں سی بے حساب یلکے
 حدتِ لغتِ حضورِ دی پڑھنِ مگوں، ہر کے دھڑنوں مُشکِ مکتب یلکے

کلی وارے داصد غلام بن جا

چھڑ ہوں نوں پیار دیاں کر گلاں ، اپنی جان دا آپ آرام بن جا
 مستی عشق دی منگ محبوب کو لوں آپے ساغر صراحی تے جام بن جا
 دنیا مٹے پر مٹے ناں نام تیرا ، ایسا سوہنیا نقش دوام بن جا
 شہنشاہی زمانے دی جے چاہویں ، کلی وارے داصد غلام بن جا

شمع نور دی بلی قندیل وچ اے

نور ازل عبد اللہ دے گھر آیا ، کناں اثر دعائے خلیل وچ اے
 جیہڑا سمجھدا اپنے جیہڑا اوہنوں ، ماساز درناں اوہی دلیل وچ اے
 جامہ پہن بشریت دا نور آیا ، عکس عین دا جس طراں جیس وچ اے
 ایسے شکل تے صدف ایمان میرا ، شمع نور دی بلی قندیل وچ اے

دستہ بڑا ای تنگ اے زندگی دا

لوں لوں وچ محمد دا عشق ہووے ، کناں سوہنا ، یہ تنگ اے زندگی دا
 اوہیے حسن و جمال دی شمع اے ، مٹدا پایا تنگ اے زندگی دا
 غم ہجر میرے نال نال رہندا ، ایسا خوب ، یہ تنگ اے زندگی دا
 صدف کپڑے میں نے میں پہنچ جاواں ، رستہ بڑا ای تنگ اے زندگی دا

جیہڑے درِ محبوبے تے ہو آئے

معدقے جاداں سینے دے زائراں توں جیہڑے درِ محبوب توں ہو آئے
 جہناں غاراں و شمع سبے سی نبی سرور اوسناں غاراں شمع چار دین رو آئے
 بہر کے زمزم شریف دے کنڈھیاں تے دفتر کل گنہواں دے دھوئے
 جیتھے بہنہ اسی صدف حبیب ردا، ہتھ بندھ کے اوتھے کھلو آئے

بدل اللہ دے کرم دا چھیا لے آج

کیا میں اوسناں دی کراں تعریف رسوا کرم جہناں تے رب فرمایا لے آج
 اسنے پاک محبوب دے در آئے سدا گھل کے آپ بلا یا لے آج
 انا دے سبیں دی کیوں تصویر کھچیں میر گوں لوں صبح شوق بھایا لے آج
 صدف رحمتاں تھیں لگی بھرن جھوٹی، بدل اللہ دے کرم دا چھیا لے آج

جہنوں جہنوں سرکار نے سدیا لے

نہنوں جان والے، تینوں نبی مختار نے سدیا لے
 نہنوں جان والے، تینوں نبی مختار نے سدیا لے
 نہنوں جان والے، تینوں نبی مختار نے سدیا لے
 نہنوں جان والے، تینوں نبی مختار نے سدیا لے

لٹی جان دے نے چہرے حضورؐ کے

اوپر ہاں دروازے نورؐ کھلے کھلے سلامؐ ہر دم لٹی جان دے نے چہرے حضورؐ کے
 بانیؐ ایترؐ پردہ اوتوں اپنے لکڑا ، نذرہ چلتا اڑ کے طورؐ کے
 کبیرؐ ناں تک اور طبعیتؐ کے پاک سرؐ کے چہرے بانیؐ کے طبعیتؐ کے نورؐ کے
 نظرؐ سوئے دی ہوئی ضرورؐ اک بین صدفؐ پیچے مجبورؐ مہجورؐ سے

گل مک دی اے اوردی منظوریؐ اے

دولتؐ مال نہیں مکدی گل کوئی ۔ گل مک دی اور ہی منظوریؐ اے
 عاشقؐ جویں دی ہندؐ اے پیچے جانے ، رکھ دے نظرؐ نہیں قربتؐ کے دورؐ کے اے
 اپنے درویشؐ کے نورؐ کے دستانؐ ، روواں اپنی پیچ مجبورؐ کے اے
 غمؐ ناں نہیں فیصلے مکدی ہندؐ اے ، گل مک دی اے صدفؐ حضورؐ کے اے

جاون والیا طیبہ دیارؐ کے

میرؐ اولؐ مبارکؐ کا پیارؐ دے ، جاون والیا طیبہ دیارؐ کے
 نورؐ کے اے لکھ کے تحفےؐ جا ، میرؐ دے دیا میرؐ کے سرؐ کے دے
 میرؐ دے دل دی کیفیتؐ تے رکھ نظرؐ اں نذرہؐ پیچے ناں میرؐ کے دے
 آئیں سوئے نولؐ کرمؐ دیاں گردؐ نظرؐ ہن تے صدقؐ مجرمؐ اور گنہگارؐ کے

۱۲۔ سے مٹی نوں کہن اکسٹیر عارف

ایہو جد مہندی خوش نصیبیاں دی، منگت پہنچ جاوے تاجدار تیسکر
 او سے مٹی نوں کہن اکسیر عارف، چہ پڑی پہنچ جان دی پائے یا تیسکر
 جان ندر بحر رب دی کرن والے، پہنچن زندگی دے ہر امر ازیسکر
 ہر کے نذر تے نظر منظور مہندے، چہ پڑے پہنچدے مدت سراز تیسکر

طیسک پاک دی گلی دے ذریاں نوں

کلی دے دے پاک دربار اُتے جا کے منجور بساوناں بڑی گلی اے
 طیسک پاک دی گلی دے ذریاں نوں حم کے اکھاں تال لافاں بڑی گلی اے
 سبز گنبد دے پاک انوار تائیں اکھاں میح چھپاوناں بڑی گلی اے
 شائع محشر دے سامنے مدت رو کے اپنی بھل بخشاوناں بڑی گلی اے

عرش کرسی تے کعبے توں ہے آچا

عرش کرسی تے کعبے توں ہے آچا ساری امت دے پاک شفیق دا گھر
 او تھے ای سیدہ زینبہ او پاک خیمہ، او تھے ای ہے فاروق مدین دا گھر
 او ہناں اکھاں توں جاں قریاں جنہاں، حریکھ یا غلیم خلیق دا گھر
 مدت منگاں میں ایہو دعا ہر دم مار بیجاں کرم دے بحر عین دا گھر

یاد جہوں دی اوندی مدینے دی اے

تجھک جا رہا توں در محبوب آتے خواہ خواہ ناں ٹکراں مار دار رہو
 ہوشے مونی تفسیر تصویر اودہی دل دے شیشے رشح یار اتر دار رہو
 اودہی مٹی دا ادنیٰ گدبان کے ، سایہ بھدا اودہی دیوار دار رہو
 شکل جہوں دی مدد کوئی پیش آوے اونہوں بھدا اونہوں پکار دار رہو

سایا بھدا اودہی دیوار دا دھو

کھاں ٹھہر جوں پینے ٹھنڈ پیندی ، یاد جہوں دی اوندی مدینے دی اے
 میرے شعراں دے اندر جو رشتہ کنی ، ساری مڑے نوری نگینے دی اے
 میرا آرزو رام کرے طیبہ منزل اوہو بس میرے سینے دی اے
 کلی کلی دیو شمع ہے فہک جھپٹری ، کملی رائے دے مدد پیٹے دی اے

بگڑے ہوئے ستارے بھی بن جاتے

کشتی جہوں توں تے ٹھیل دیتے ، چھتوں وٹھ کناسے وی بن جاتے
 رہبر کردی محبت دیاں منزلاں دے ، خواباں وٹھ اتارے وی بن جاتے
 پھٹے بھٹکیاں رامیاں مسافراں دے ، خضر جیہے مہارے وی بن جاتے
 کملی رائے داسدھ جبر کرم ہووے ، بگڑے ہوئے ستارے وی بن جاتے

پھر لٹو باہنہ میری دستگیر بن کے

ویکھ لیبہ دے راہیاں نون خیال میرے، جاگ غماں دی پئے تصویر بن کے
سینہ درواں دے کاغذ داسل دتا۔ میسری الم انجیز تصویر بن کے
چلتے تئیں جگ دے دستگیر دتے، پھر لٹو باہنہ میری دستگیر بن کے
موتی شجراں دے جیڑے سن مدرے اندر سارے ڈبل گئے اکھاں لٹیر بن کے

جادن والیا در محبوب اُتے

جادن والیا در محبوب اُتے دل دیاں ساریاں ای ریگیاں لہ آویں
گنبد خضرئی دے جلویاں نال جا کے اقلب و جگر تے ٹھارے نگاہ آویں
رند خضر ہے جسے تیغ ہوناں، اپنا ویکھ اوہ پشت پناہ آویں
جنتوں لنگر اسی مدرے حیرت مومناں، اکھاں نال اوہ ہم کے راہ آویں

چپھنے سدا لے او سے جج ہوناں

اصل دشح میرے دیاں مین تاہنگاں، پایا جج دا عاشقاں جج ہوناں
پیرے ترسے نے جیہد کا وید خاطر ہے بیدار اوہ رنج رنج ہوناں
گنبد پاک حضور دا پہن دیاں اسی، اک اید اندر سو سو جج ہوناں
کیوں رہن گے صدف گناہ باقی، جسے سدا لے او سے جج ہوناں

کٹاں تیز تقدیر دا قلم ہویا

حق پر باطل دے معرکے دے دیکھو، مُنصف کیوں شمشیر دا قلم ہویا
 لکھ دتی شہادت شبیرِ خاطر، کٹاں تیز تقدیر دا قلم ہویا
 حق داسیاں دی آخر فتح ہوئی، باطل شمرے پیر دا قلم ہویا
 منظرِ صدفے قیامت توں گھٹ نہیں سی، سرِ حیدوں شبیر دا قلم ہویا

میتے اُتے پسینہ نہیں جان دتا

دین واسطے سن نے زہر پتیا، خاندانی تسرینہ نہیں جان دتا
 کیتی موت قبول پر صبرِ والا، اپنے ہتھوں خسزینہ نہیں جان دتا
 جان والی انگشتی پیش کیتی، پراپائی ننگر نہیں جان دتا
 صدفے جان تے جھل لئی جو گزری، میتے اُتے پسینہ نہیں جان دتا

نقشِ قدمِ حسین دے ٹرے چہ پڑے

نقشِ قدمِ حسین دے ٹرن چہ پڑے، پدمے ہوئے صحرا وی سنگھ جانے
 مالکِ دین دے اپنے قاتلاں نوں اوندے دیندے دُعا وی سنگھ جانے
 کتبہ خوشی دے نال قبرِ بکری کے، بہرے حبسِ رعباری سنگھ جانے
 صدفے توڑ کے عزم دے نال ہتھاں، حلقہ دِوامِ بلا وی سنگھ جانے

کنّاں حوصلہ اُچّا ساداتِ دالے

کنّاں کس سحر سے تے سی ہو یا نہ پیراں ورتج مغبیر توں پتہ لگدا
اشتمیل کی کٹاری سی آیت کیٹری، اوہی پاک تفسیر توں پتہ لگدا
کنّاں حوصلہ اُچّا ساداتِ دالے اعزّام مغیر توں پتہ لگدا
مدونے حق اُتے کیوں اڑی دالے، یہہ تے زینب دے ورتوں پتہ لگدا

آخر کار شبیر تک پہنچ گیا

سرخ جامِ مفودہ ازل توں سی، آخر کار شبیر تک پہنچ گیا
کلمہ گو جو کسے دیر بنے ظالم، وار اُمت دارِ پست تک پہنچ گیا
جیسے زور سن پیراں دی زرد کوں، افسر آپ ای تیر تک پہنچ گیا
مدونے گیا اور تیر منظور وے، جیہڑا اوہی تصویر تک پہنچ گیا

ذرّہ ذرّہ اکسیر تک پہنچ گیا

سرخ طاقِ قرآن قرآن پڑھدا، نیرے آتے تفسیر تک پہنچ گیا
تارا حُشر داپتی دل اُون لگا، مڑ کے بدرِ منیر تک پہنچ گیا
دُجلا خونِ شبیرِ جبرِ رخ کرل، ذرّہ ذرّہ اکسیر تک پہنچ گیا
مدونے کرل چوں نکل کے غم سید، ہر اک دلِ دلگیر تک پہنچ گیا

اہلِ عشق تلوار دی چھاں ھیلٹھوں

طاقت کردی دی کوئی نردک سکی، لنگھن دے خسل دی لنگھ جانے
مستی و شح تو حیدرے ساز اُتے، ہمو کے نغمہ سرا بھی لنگھ جانے
اہلِ عشق تلوار دی چھاں ھیلٹھوں دے کئی قسادی لنگھ جانے
لنگھن دے جد لنگھن دے آجانے، مددے خونی دیا دی لنگھ جانے

زندہ کس طراں نانے دا دین کیستا

کہیں چھیا ضمیر دے کوئیاں را پورا پہلے سفیر توں پتہ لگدا
سرد ہوئی ناں اگ عداوت ماں دی، صاف صاف تحریر توں پتہ لگدا
زندہ کس طراں نانے دا دین کیستا، اوس پیراں دے پیر توں پتہ لگدا
ظلم کیویں مقام وصال دا دے، مددے عزمِ شہید توں پتہ لگدا

بازو کیویں عباس دے قلم دے

کرپل و شح کی مشربیا ہو یا، خونی تیخ تے تیر توں پتہ لگدا
کیویں تڑفیا تیر پہ دے ناں اُٹھرا، ایہہ فرات دے تیر توں پتہ لگدا
کیویں تیراں تلواراں دی ہوئی ارش، اک اک پاک سر توں پتہ لگدا
بازو کیویں عباس دے کئے کئے، مددے خونی شہید توں پتہ لگدا

خط بھین داویر تک پہنچ گیا

صبر سید راظم بزیڈیاں را اپنی اپنی اچسرتک پہنچ گیا
 ٹپھنا منقری قبرتے پیا بھاریں، نعط بھین داویر تک پہنچ گیا
 جبر جابر دغا بدیمار آتے، ہندا ہندا زنجیر تک پہنچ گیا
 کس پوشش تھیں صدقے جہنوں، اورہ گلد شمشیر تک پہنچ گیا

اج وی نہر فرات چوں سیک اوند

قہقہہ کر بل را کراں تحسیر کیوں، شردی اتے تلم دوت چوں سیک اوند
 مٹوے پئے تخیل دے پر میرے، مینوں دلی جذبات چوں سیک اوند
 ایسا پانی دشح سید و اخرون لیا، از وی نہر فرات چوں سیک اوند
 جیہڑے غم حسین دشح نہیں روتے، مدت، دنہار دیک با چوں سیک اوند

مینوں آب حیات چوں سیک اوند

ذرا پرے رہنا میرے، بخود دیک آتش بار بہیات چوں سیک اوند
 کیوں بھلا پاس حسین دیک نوں، مینوں آب حیات چوں سیک اوند
 جڈ دیکے بوجھ می بزیڈی دے، اور از وی قسیر بہیات چوں سیک اوند
 صدفے کر بد دے گرم بٹیاں دے، حالی تیک زراست چوں سیک اوند

سر زمین عسراقے چو بے سیکے آؤندا

شرم نال ہوتا ٹھنڈا ٹھنڈا دوزخ اجہ دہل آؤ عساق چوں سیک آؤندا
تیراں سدیاں بے بعد وی انج تیکر سر زمین عسراق چوں سیک آؤندا
ایہ تہاں مستغرا ہمایاں جان وی لے اکتال شب فراق چوں سیک آؤندا
کوئی دلیاں بے سروسے انج تیکر ہونک مذاق چوں سیک آؤندا

ڈرنہیں رکھدا کسے یزید داییں

میری زندگی عزم شہید دایں، ڈرنہیں رکھدا کسے یزید داییں
جنت لعینا ہاں ولیاں دی مدح کر کے دوزخ بغض دے نہیں خرید داییں
روئے دار جیوں عید راجن دیکھن انج ہاں طابسات دی دید داییں
مددے رنج حسین دی رید کر کے، ہو یا حسافنا تو آن مجھ داییں

نبی پاک دی عزت مآب بیٹی

نبی پاک دی عزت مآب بیٹی، فقر وفاقہ و طرح مہر کمان والی
ساری رات کھلو تیا اندر اپنے آئے دی اُمت بختان والی
رہ کے روئے و طرح اُمت دیاں عورتاں نوں پرے داری راستی سکھان والی
کلی دے محمد دی شہزادی سہرے سب نالوں، چچی شان والی

ثانی زہرا دی کوئی نہیں ہوسکدی

شان وایاں بییاں ہووی نیں اتنا زہرا دی کوئی نہیں ہوسکدی؟
ساری رات بتوں دے وانگ روکے، عیب اُمت دے کوئی نہیں ہوسکدی
زہرا پاک نوں جیڑا مقام ملیا، کوئی عورت نہیں اوستے کھوسکدی
صدق چھایاں والیاں نال ہتھاں، کوئی نہیں وانگ زہرا چکی جھوسکدی

مہک رہی گلزار بتوں دی اے

عزیز، میری بقیس تے آشیہ توں، ارفع شان سرکار بتوں دی اے
ہر ویلے غنوار تے دلداری، کیتی نہیں محنت بتوں دی اے
ساری عمر و طرح کدی نہ گل موڑی، حضرت جبر کرا، بتوں دی اے
تیرا کر بلا دے یحیٰ زار اندر، مہک رہی گلزار بتوں دی اے

علی اپنے مقام پر تھے کلا

علیؑ اپنے مقام پر تھے کلا، دیوہاں مثل کیوں کسے ہو رہے تال
 پڑھ کے رکھیو تاریخ نہیں رہی سکدا، زور کسے دا علیؑ دے زور دے تال
 منزل عشق و فرح کسے دی نہیں ملدی، توڑ حیدر کیر دی توڑ دے تال
 پہن سراطا دا صدق نوں ڈر کی لے، بہتجا ہویاں میں حیدری ڈور دے تال

علیؑ بادشاہ فقری سلطنت دا

علیؑ شاہ سرداں، علی شیر نریاں، علیؑ محبوب دے بھڑے اڑان والا
 علیؑ مغرہ تکبیر دا مار کسے تے، بابِ خیبر کے قبضے ہلان والا
 علیؑ بادشاہ فقری سلطنت دا، علیؑ آن والا علیؑ شاہی والا
 مدینہ تکبھا نہیں کدی وی رہ سکدا، علیؑ علیؑ دا ورد پکان والا

گل عالم دا تاجدار حیدر

غوث قطب نے لوہی کمان اندر سارے دیاں واسپہ سالہ حیدر
 گل افی دا اللہ نے تاج دتا۔ گل عالم دا اے تاجدار حیدر
 مہن کنت فرما کے نبی سرور، ساری امت دا کیتا سردار حیدر
 زہرا پاک، پاک سرتاج حیدر، شہسوار حیدر، شہر یار حیدر
 نور دے گل خیزانیاں دا، سارے عالم نوں دیوے انوار حیدر
 شہسوار حیدر، صدق نبی تھے، اے عبادت بہر نبرد دا دست دے

میر غوث پیر دی تلی کولوں

نیقن لیا اے ولیاں دیاں گردناں نے میری غوث پیر دی تلی کولوں
 رُوحاں لیکدیاں قینقن جہاں دیاں آرواح غوث دی زلف و شمع دلی کولوں
 نکھار دلاں دے ہوئے چراغ روشن، ایس شمع محبت دی بلی کولوں
 دہر دنیا دے پچھڑے راہ آکے صدف غوث اعظم کمال دلی کولوں

شیئ اللہ یا غوث جد کوئی آکھے

غوث اعظم واحدوں اے ذکر چھڑا سماں ہر سارا نور و نور حب اندا
 جہنوں غوث دی نظر منظور کرتے رب دا ہوا وہ منظور جاندا
 شیئ اللہ یا غوث جد کوئی آکھے پلا اوس دا ہو بھر پور جاندا
 صدف ذکر سرکار واحدوں کرے، انس و جن و جن بھر یا سرور جاندا

دار و ل ناں کدی منصور جاندا

جیہڑا غوث پیرے آقرب جاوے، اللہ کولوں ادھ کدی نہیں دور جاندا
 جیکر غوث پیرے وقت دے بیچ ہندا، دار و ل ناں کدی منصور جاندا
 صدف غوث پیرے اگے ہے فرمایا میری، کردار سبیا وقت مجبور جاندا
 پیرے ملک دے ڈبے تران والے، ایدھر دیکھ جن رب دا پور جاندا

جدوں شاہ بغداد نوں یاد کیتا

غوثِ اعظمؒ نے جیسے تے جوہ آبا۔ اوہنوں غوثِ ابدال اذنا د کیتا
میرے غوث تھیں دشمنی جینے رکھی، اوہ دارپ نے خسانہ مر باد کیتا
نیک شریے ادھن نہیں پھر ٹمکے، میرے غوث نے جنہوں آزاد کیتا
مدن نے خلی ہونی اوسے وقت شکل، جدوں شاہ بغداد نوں یاد کیتا

میرے غوث دا جتہ تقدیر تک

پیر کوئی دی ہوئے پرواز ادھری۔ آخر ہونڈی پیراں دے پیر تک
ہم غوث تھیں دل تے رہیا دکھرا، ہو جادو زندہ نمیسے تک
منکر پیرے تران توں پے سٹریے، سیر غوث دا جتہ تقدیر تک
ہر فرادی دی مدن فرایتا ہیوں اجانڈی پہنچ میرے کشگیر تک

غوثؒ نے مقتدر نوں جوڑ سکدا

آؤ دساں میں غوث کی کور سکدا، غوث لکھی تقدیر نوں جوڑ سکدا
غوثِ اعظمؒ دے نام، اک معرہ، ہر نولاری پنجیر نوں توڑ سکدا
غوثؒ نے مئے بیے نوں تار سکدا، غوثؒ نے مقتدر نوں جوڑ سکدا
کشتی مدن نے چہری غوث تار دیجے، ادھنوں کوئی قوت نہیں رہی سکدا

جیہڑا غوث سرکار تک پہنچ گیا

کہن لگیاں غوث دی شان عظمت، حرف حرف شہساز تک پہنچ گیا
مل کے احمد نون رت نون جا ملیا، جیہڑا غوث سرکار تک پہنچ گیا
پی کے قادری مئے دا گھٹ اکو، میرا لشہر خمار تک پہنچ گیا
صدق شعراں نون نواں سرور ملیا، لفظ لفظ انوار تک پہنچ گیا

غوث اعظم را اسم عظیم نے کے

منتقل بترج میں کیوں پریشان ہواں، مشکل تائیں دلگازنا جان داں
غوث اعظم را اسم عظیم نے کے، پگڑے بخت سنوارنا جان داں
عبدالقادر دی قادری قرب لاکے، قُبے بڑے ابھارنا جان داں
صدق غوث دے عشق دے موتیاں نون، دلائل شرح کھلارنا جان داں

نشیہ نشاہ بغداد دی گلی کولوں

غوث اعظم بغداد دے بادشاہ نون، سدا فیض مل دا مولا علی کولوں
تایو قطب تے ولی ابدال سارے، فیض منگدے نے غوث علی کولوں
میں نہیں من تو اجنت دا دھڑ تہہ، شہنشاہ بغداد دی گلی کولوں
صدق ہمک بلکہ جنت منگدی اے، پنجین پاک دے چمن دی گلی کولوں

ہتھ غوثِ اکبر تقدیر تک اے

روح و سلم نے غوثِ فاضل قبضہ ہتھ غوثِ اکبر تقدیر تک اے
میرے عشق نے رسیا آرزوؤں تیرا سلسلہ پیراں ہے میرے
والدین دلوں بھرہ نسب والا جاندا غوثِ اکبر تقدیر تک اے
صدف ایسے لئی دستِ سوال رہندا، ولید ساریاں دارِ استغیثہ تک اے

نعرہ یا غوثِ اعظم کوندیاں ای

ادب کی اندر کی کراں میں گل چھری، من لیندا خدائے قدیر تک اے
نعرہ یا غوثِ اعظم کوندیاں ای، ٹکڑے ٹکڑے ہو جاندا تمیز تک اے
دارن لئی عقیدت ہے لال پیر، میری پہنچنے فقط تحسیر تک اے
میر غوثِ صادق احسان دیجھو، توڑ غلام دی چھڑی زنجیر تک اے

جدوں اولیٰ ہے دربار تک پہنچ گیا

غوثِ پاک داکر مٹھو بن کے ہر اک گل گلزار تک پہنچ گیا
جوڑنا نہیں قطبیت عطا ہوئی، جدوں اردے دربار تک پہنچ گیا
قدم غوثِ دی عظمت دے اٹھدیاں ای، اولیاء کبار تک پہنچ گیا
روح غوثِ صادق سی شبِ اسری، عرشِ دکرسی توں پار تک پہنچ گیا

غوث پاک کے نام تھیں محفلاں لوں

بھلیا غوث کے نام آتے جو پیرا بنے رب رحمان نے لا دتا
 بونا سرور داگ پی پت جتھے میرے شاہ جیسلان بنے لا دتا
 غوث پاک کے نام تھیں محفلاں لوں رنگ میرے عنوان نے لا دتا
 درج غوث کی صدقے توں رہیں کمرہا حکم پیر ذیشان نے لا دتا

طالب غوث نے داکدی نہیں تنگ ہندا

میرے غوث راجہ اپا سنگر سنگت کے طالب جو دی سنگ ہندا
 ملک ادبوں نال کوئی سوال پچھن، جیہدے چھلے تے قادی رنگ ہندا
 یں مراط آئوں سدھے بار جادون، بلیا غوث دا جہنیاں لوں سنگ ہندا
 لا تخف خود غوث نے صرف کھیا طالب غوث داکدی نہیں تنگ ہندا

جیہڑا داتا دی آئے پناہ اندر

گنج بخش داتا داتا جگ داتے، منگن والیاں دی جھولی بھر دیندا
 کابل کر دیندا سرہنہ ناقصاں نوں، تاملے کاللاں نوں، کسل کر دیندا
 جیہڑا داتا دی آئے پناہ اندر ختم کر دیندا، سارے دُردیندا
 اوتھے سدھے ہندے گلستان پیدا، گنج بخش جتھے قدم دھر دیندا

بن کے آیا سوالی ہاں یا داتا

بن کے آیا سوالی ہاں یا داتا، میری جھولی دی، راج بھر پور کر دے
 راک میں کی جتھے دی بہن آئے، دکھ ساریاں دے شاد دہر کر دے
 آئے ہرے آن ظلمت دے راج گہیرے، سینے صاف کر دے بس پور کر دے
 خان کاے پیسے آن مدد ساے، دے دے جاکے نعت پختہ کر دے

بابا نور شاہ ولی سرکار مہرے

بابا نور شاہ ولی سرکار میرے تیرے نور دے، ہن نفا سے دے دے
 جیہڑا بھیدا مل نیس آبا داتا تیرا ہی حسن تے تیرے شکاے دے دے
 نور شاہ این دے نور دے، این توں تیرے دھن تے نور چکا دے دے
 سنے صدف دے سبھناں نوں نور دے، اپنی جتھے دی قسمت دے دے

شاہنشاہ بن کے ہندالوی بن کے
 کئے بنی دے شیراجمیر اندرا شاہنشاہ بن کے ہندالوی بن کے
 گئے اوہے دربار تے اون والے قطب الدین وانگوں قطب علی بن کے
 اتر ٹی زمین تے کئی واری، جنت، پاک جمیر دی گلی بن کے
 مدد تے خوجہ غمے نام تھیں مہک اٹھیا، لفظ لفظ میرا کلی بن کے

اوہرا خادم بھی بیڑیاں تار دیندا

معین الدین امین، حسین سید، جیڑوں سنگھ، اگیا انوار دیندا
 اوہری کشتی گرداب چوں نکل جاندا، جیڑا نعرہ معین تار دیندا
 بیڑے تار نے شکل نہیں اوہے اگے، اوہرا خادم دی بیڑیاں تار دیندا
 پاک پن ورج مدد فقیر اوہرا، باب جنت چوں ایتھے گزار دیندا

میں غریب نواز توں منگ لیاں

چشتی مئے دی جدوں دی لوڑ پندی، اوہری چشم اعجاز توں منگ لیاں
 دل دی جدوں بے سُرے لے تار پندی، سوز سروسے سز توں منگ لیاں
 تھک جائے تختل تے پر ورجے اکیڑ و لے شہباز توں منگ لیاں
 مدد تھراں کیوں پندی لے لوڑ پندی، میں غریب نواز توں منگ لیاں

نوتے لکھنے و مسلمان کہتے

انح ختم نبوت دے چند دشمن، قابو کھاں دے کوہوں ناں جان کیتے
 اوس کلے نے ہندے نظر کر کے، نوتے لکھ ہندے مسلمان کیتے
 انسانیت نوں زندگی اوہناں دتی، کامل اس نے چھڑے انسان کیتے
 جھکیاں بار شاہیاں صدقہ منج تداں، جدوں آپ نے شاہی فرمان کیتے

بنیا جی پیرا مسلمان اجمیر والے

ہندوستان کی شاہ دلاستیاں، شاہ ہنشاہ مسلمان اجمیر والے
 اودی دروہاں جہاناں تے بھکھ گئی، بنیا جی پیرا مسلمان اجمیر والے
 شعراں ڈھرتیاں دی چمک آگئی، کتاں سوسنا، عنوان اجمیر والے
 جگہ نگہ منیا نے ایہہ چشتیاں دے، صدقہ سارا فیضان، اجمیر والے

آئی دنیا معین معین کردی

جدوں چوہن عناں اودہ بھج لیندے، ادب آب داساری زمین کردی
 اویہے منین دربار کھسدا، آگئی دنیا معین معین کردی
 اودی نظر جد پوسے، کوہ جیاں نوں اودہ کے چند دے، نالوں حسین کردی
 بلکہ اویہے غلاماں دی نظر نوری، پھڑکے فداغاں نوں صدقہ شاہین کردی

قُطْبُ الدِّینِ دابھی جیہڑا پیر ہوئے

اویسی شان بیان ک کرے کوئی اقطب الدین دروہی جیہڑا پیر ہوئے
 اوہیوں زری زربعت داتا جیہڑا دابھی جیہڑا پیر ہوئے
 عذرت تے دوزخ دی نے کیوں ناں اچھیری خواجہ تے جتھے بکیر ہوئے
 ملک کے صرف مہین توں شعر لیاں، کیوں ناں نظم میری پیرا تاثیر ہوئے

گنج شکر دے فیض دے گنج وچڑن

گھٹیا زرا نہیں نکھل ائی گنج لگئے، گنج شکر دے فیض دے گنج وچڑن
 لغو ہوا فیرید دا لونڈیاں ائی، کشتی باہر سہی بحیرہ نچ وچڑن
 قلیاں اویاں دیویش فیرید میر، صرف اسطراں فیرید میر دے
 دکھاتا ریاں دیش مہتاب جیویں، دکھاتا جیویں ہند لائے گنج وچڑن

چکّی ہرنیاں جتھے فرید دیاں

پاک تیں دے شاہ راؤ کرکیتا، تاراکیاں ہو گیتاں امیتہ دیاں
 سنگھ دے شیر اوتھوں نہیں نظر کرکے، چکن ہرنیاں جتھے فرید دیاں
 آکے دلیوں تپیں کھل پیسندے، تاپنڈیاں جتھیاں توں یار دیاں دیاں
 صرف بول فرید دے ماستاں توں، مگن آیتاں قسراں مجید دیاں

والی کلیر شریف دا وِج کلیر

والی کلیر شریف دا وِج کلیر اپنے فیض دے گنج لٹا رِہیا اے
 فرید الدین سرکار دے جلویاں جوں، جلوہ آپ دا ہی نظر آ رہیا اے
 کھانا اپنا دے کے دوجیاں نوں، بھگتھارہ کے صبر کھا رہیا اے
 باوا جی والا نگر کی پاک صابر، مدّت اِز دے نگر وِتا رہیا اے

باوا جی دے ھین دلدار صابر

رچستی صابر سلسلہ عالیہ دوا، بلا کشتہ اے سخی سردار صابر
 کلیر وِج بغا ہر! پروردے نے میرے دل وِج میری سرکار صابر
 پاکتیں دیاں گئیں دی کہندیاں نیں، باوا جی دے ھین دلدار صابر
 چشت نگر دے مدقِ عظیم وِچوں، پیدا ہوسے نے دُر شہوار صابر

صابر پیارے صبر توں جاں صدقے

صابر پیارے صبر توں جاں صدقے، حق میرا تھے ڈیرا توں دے
 نگر ستھیں وِتا کے درھے باراں، نگر اک ناں منہ وِج پون دے
 خراجِ عقیدت توں بہر ہوا دُن خاطر، اپنی انگلی دی شمع جلاؤں دے
 ڈیرہ کلیر شریف دے وِج لاکے، صدقے جنگل نوں بختِ بانوں دے

ذکر اودھے دیوانے دے پئے ہندے

مد تے کلیئر شریف دی جڑہ اٹوں تاجدار زمانے دے پئے ہندے
 مشرق، مغرب، شمال، جنوب اندر فیضِ حشری گھرانے دے پئے ہندے
 ہاراجی واکرم اے اج تھان تھان، ذکر اودھے دیوانے دے پئے ہندے
 صدقہ رقم عنوان دیوان اُتے، اودھے پاک افسانے دے پئے ہندے

نوٹک ہزاری دے ساز دیاں

نوٹک ہزاری دے ساز دیاں، ہتھ جینے دی رکب اتاراں اُتے
 نئے اودھے شفاعت دے گونج اُتے، افسانے رب دی عرشِ مقاراں اُتے
 فیض میری سرکار و اچھا جاندا، ابر کرم بن کے گدہگاراں اُتے
 سکے دشح زمانے دے پھل بن کے صدقہ ہتھ مہیاں خاراں اُتے

نوٹک ہزاری داکي پچھداں

پن کے نظر دی پونی وشح دلی کامل، پانی دودھ دودھیں دکھ دکھ کر داکي
 اودھے ہستی دی کایا لے پٹ دیندا، پیڑے طالب تے کرم دی اکھ کر داکي
 او منہل سنسکر نکیراں نے کی کہنا، چھدا پیر کامل رہندا پچھ کر داکي
 نوٹک ہزاری داکي پچھیں، مدد سے جیتے کھاں، لکھوں بکھ کر داکي

باہو باہو پکارناں جان دا اھکاں

دامن میری امید دا ہیرے کیوں ناں، جبر کر سنگتوں میں باہو سلطان دا ۲۱
میری کشتی کیوں رستے گرداب اندر، باہو باہو پکارناں جان دا ۲۱
راہم باہو تمہیں رکھلا قلب روشن، ایسے موز اندر موزیاں مان دا ۲۱
جہم سے نام و شمع باہو دا عکس پنید ادا دم اس میں سیف زہن دا ۲۱
نظر کرم باہو تیری چاہی دی اے، ورتسہ حسرتاں دی داستان دا ۲۱
کہنے صدق توں باہو را سگ لڑکی، دنیا و شمع ہی وارث بنان دا ۲۱

چل دا دلاں تے وار سلطان دا لے

جہم باہو تے محفل تے برس رہے نئے لگا ہوا دربار سلطان دا لے
بن کے کہشیاں دلاں تے نلک اُتے، چمک سمیا کردار سلطان دا لے
جہدوں ہندی لے نظر دی تیغ باڑی، چلدا دلاں تے وار سلطان دا لے
شہر کوٹ بھیڑیں کا لودیتی ہووے، مدت فیض اک سار سلطان دا لے

رہوے سو جیہاں تاتم سلطانی تیری

میرے آتا سار سلطان باہو، رہندی اکھاں تے دتھ تا بانی تیری
شرق مغرب سیکر دنیا من دی لے، آنج دی دلاں اُتے حکمرانی تیری
تیرا فیض امی بڑا لے تا مبدار، ایویں ہوئی نہیں خلعت دیوانی تیری
کروے مدت را انج بھر تو پر دامن رہوے سوہیاں تاتم سلطانی تیری

جھنڈے تیرے فیضان سے جہل ہے نے

ملک حسن دی علی اے شاہی تینوں جھنڈے تیرے فیضان سے جس سے
تیرے رونے سے جتنے دی ہیں بوسے، ساسے، باغِ جانِ مریح کج سے نے
تیرے پیار دی دیکھ دکان کھٹی، عاشق کندیایں سے آتے مل سے نے
تیرے بڑے تزلزل صورت سے موتیاں سے ایل پورے آج سوہنیات مل سے نے

خواجہ داکم الحضوری سے درائے

خواجہ داکم الحضوری سے درائے، اُون والے لوں داکم حضوری مل گئی
الشدایک منظور کمر سیاہ و ہنوں اور سید توں جنہوں منظور مل گئی
پورا پورا جس سید را، دب کیتا نعمت اوستا تیں پوری پوری مل گئی
داسن مدت سادات دا جینے پھریا، سند جنت می او ہنوں ضروری مل گئی

ہو گئے اوس سے معاف قصور سارے

ہو گئے اوس سے معاف قصور سارے، حامز جیہڑا قصور و شح آن ہویا
آیا جیہڑا حضورِ حضوریوں سے، غوطہ زن اوہ نور و شح آن ہویا
نام سید شہبیر و امین ملیں شامل کیف سرور و شح آن ہویا
مبھری مبنی اے شعراں و شح مدنی، داخل کرن شعور و شح آن ہویا

علی پر روح چمکیا چمن ٹوری

علی پر روح چمکیا چمن ٹوری چمن ٹہنچا سارے جہان اُسے
 دھرتی کی لاشانی کوئے فنیق سے، جھنڈے جھنڈے سے نے آسمان اُسے
 پہلی داریں دی حاضر آن ہریاں، تیرے سید اسان ترن اُسے
 کو آرزو اُسے گردن ہن میری تھبکی رہوے تیرے آستان اُسے
 شہ غوث، شعلین دار اسطہ امی، فیض وندے غوث الثقلین راج
 جمہولی صدمت دی رتیاں نال بھیرے، صدمہ اپنے علی حسین راج

خالی میں نے سوھنیا جاوناں نہیں

دُنیا بدل دی اے بے مکھ واری، تیری چوکھٹ توں پس میں چوناں نہیں
 پہلی وار حضورؐ کے کول آیاں، خال سوھنیا میں تے جوناں نہیں
 ایہہ دی پترہ کہ فیض عظیم تیرا، میری تنگ جیہی جمہولی جہ آوناں نہیں
 ایہہ دی پترہ کہ تھساں نے در آئوں، خالی کسے نوں اتھ پرتاوناں نہیں

جدتوں پیرائے علی حسینؑ ملیا

حضرت سید لاشانیؑ کے در آئوں، رستہ حق داعین بعین ملیا
 کیف نظروں، خیال نوں حسن بلیا، روح نوں ذوق تے توب لیا چمن ملیا
 اس توب و درہ کسوں اپس عرش بختی، سانوں سید سے پیرائے شمع بن ملیا
 بل گئے علیؑ تے سرفے حنین مینوں، جدتوں پیرائے علی حسینؑ ملیا

میں ساں علی حسین دادر کردا

سید علی حسین دل دہندیاں ای، اکھاں مست ہوون سینہ ٹھہر جاندا
 اٹھ دی نظر جد سید دی وٹخ محفل خالی جام ہر مست داکھس جاندا
 اُس توں ورہ کھٹرا خوش نصیب ہونا، سید آپ ٹر کے جدے گھر جاندا
 میں ساں علی حسین دادر کردا، صدف کیوں میدان چوں ہر جاندا

علی پوری ابدر کمال آیا

ڈھل گئی نور انور، شرح بزم ساری، علی پوری ابدر کمال آیا
 حلقہ د نظر توں بین تیرا رطلیا، سید پاک لاثالی وال آیا
 پہلوں ای سید نے کیتی مراد پوری، نہیں سی لبیاں تے آجے سوال آیا
 تیرا آپ دے عشق نے جیہی پانی صدف سے لے مولا، سائے نالے آیا

سرسرکار گولڑا

مہر علی داویجو ملک بیٹھا

انج مرشدی محفل سجا کے تے مہر علی داویجو ملک بیٹھا
 جمید ہے مہر ہے چرچے کو فین اندا کر کے، ادس سرکار نال سنگ بیٹھا
 ہو رنگ بن کوئی دی نہیں چڑھناں پختی، تک پچ چلے نوں رنگ بیٹھا
 ایوی صرف نہیں حال کمال ہویا، کر کے فٹے پید نال جنگ بیٹھا

مرشد پاک داسمجھ کے ڈھنگ بیٹھا

منہ موڑ کے دنیا سے دھندیاں توں، دائرہ نفس والا کر کے تنگ بیٹھا
 نقش قدم چلا اپنے مرشداں لے مرشد پاک دے بھ کے ڈھنگ بیٹھا
 کامل مرشدی کابل دنگاہ و حیل، پوری دل دی لے کر کے انگ بیٹھا
 بن نہیں حشر تیکر ایہوں کمی او فی اکو دار لے پیراں توں تنگ بیٹھا
 آقا شمس دے پیرے دیوچہ بھس کے، ایہہ تے بحر زمان توں تنگ بیٹھا
 دیکھو شہنشاہ سارہ لباس اندر، کردا مروتے زمانے نوں تنگ بیٹھا

دل منکراں دے ہندے تھکے اُتے

مہر علی سرکاری بزم اندر جلوہ کرنے ایس مسئلے اُتے
صدقہ عرس دا صاحب عرس دتوں اکرم ہو رہیا اے کھلے کھلے اُتے
منق وائے نے جھومیاں بھری جانے دل منکراں دے ہندے تھکے اُتے
صدقہ عرس دے مہر دا مینہ درہار صوفیہ سائے اج ایس محلے اُتے

مہر علی دا چمکدا گولڈ پیس

مُڑ مُڑا کتیاں نوں جھانکاپے رہیا اے ہن جیروی گلی دا گولڈ پیس
چمکے مہر وراثت دا گولڈ پیس دیش، تاہیوں پھرا ہر دلی دا گولڈ پیس
اُردے راہواں دی خاک نوں چیریاں تے نگارہ بھجے کے مل دا گولڈ پیس
مہر علی دے روپ پیس صدقہ دیکھ مہر چمکدا اسٹی دا گولڈ پیس

پلکاں نال بھے چلی دا گولڈ پیس

نشان غم دیاں پندیاں جیوں دل تے، دروہے دانلی دا گولڈ پیس
میں دی ادنیٰ جیہی گولی آں گولڈ پیس دی، بھلے پالے بھلی دا گولڈ پیس
سارا جگ غلام سرکار دا اے، آت میرا نہیں کلی دا گولڈ پیس
صورت اسہ عقیدہ ہے عاشقاں دا، پلکاں نال ہے چلی دا گولڈ پیس

اعلیٰ حضرت جیہا اوناں خطیب کتھے

اعلیٰ حضرت سے اعلیٰ مقام آتے ، ہر اک عالم نورِ جاناں نصیب کرتے
 روگِ دِلّوں توں دُئی حیاتِ جینے ، اہستہ دے ایسا طیب کرتے
 جیہدے تھیلے نے بدلِ قلوب دتے ، اعلیٰ حضرت جیہا اوناں خطیب کتھے
 دُسیا مدد دے ، ادبِ رموں جینے ، ایسا ناضل تے ایسا ادب کتھے

اعلیٰ حضرت نے کچھ لکیر دتی

اعلیٰ حضرت بریلی سے دھیرہ کے ، ہندوستان دی بدلِ تقدیر دتی
 گھٹنا جینے نہیں روزِ حساب تیکر ، ایسی علم دی سانس جاگیر دتی
 سستی ہو رشتے نے نجدی ہو رشتے نے ، اعلیٰ حضرت نے کچھ لکیر دتی
 لکے قلم دی مدد تلوار تھکی ، نجدیت دچکار چوں چیر دتی

بن کے اکمدی سدا رضا دسیا

احمد رضا سرکار نے جگ تائیں بن کے اکمدی سدا رضا دسیا
 راہِ حق را دسیا جی ساری ، نالے سدا ستنِ مصلحت دسیا
 لا پور نوں شیخ ، لحدیث آکے ، اویسے ای فیض دے نال چیکا دسیا
 دسیا کہے نوں کدی نہیں گل جھوٹی ، جہنم دسیا راہِ خدا دسیا

آج تے وجہ د بریلی نوں آگیا اے

دیکھ نواں مضمون آج ذوق تازہ، میری طبع اسیلی نوں آگیا اے
گمستائیں مڈرت دیاں دیکھ کلیں، رشک چنبے چنبیلی نوں آگیا اے
لکھا انج بریلی شریف والا، سیلی ملین انج سیلی نوں آگیا اے
فیصل آباد دیاں دیکھ کے سترے شانیں انج تے وجہ د بریلی نوں آگیا اے

اہلسنت دا آپا سردار بن کے

ایہہ سردار سردار دی پہن خلعت اہل سنت دا آپا سردار بن کے
کلی کلی نوں جینے مہکا دیتا، بارغ رضوی دی تازہ بہار بن کے
کیتی نجدیاں دی کاٹ رنے راتیں، احمد رضا دی تیز توار بن کے
انج دی صدف ہے نور تقسیم کر دے، عیسیٰ دین داماہ انوار بن کے

جہنڈے آج سردار دے جھل دے نے

حضرت صاحب دے انج دربار آتے، عقدے کیناں مجھڑاں دے کھلے دے نے
پاکستان کی سانے جہان آتے جہنڈے انج سردار دے جھل دے نے
ارشادات جھڑے جھڑے آپ کہتے، پیر موتیاں توں مہنگے مل دے نے
خادم ایہہ دے انصاف دی تھکڑی منج، پڑے صدف میدان وچ تھکے دے نے

بھاری عشق اینہوں بھاریں حُب کہہ تو چیدے صدقے ایہہ بنے جہان سارے
 حُب شد کریم دی ہوئی ہر تاپیوں دُنیا دے بنے سامان سارے
 اک ذات چڑھی نظر آگے، چیدے صدقے تھیں بنے انسان سارے
 ایہہ انسان کی نے صدقے مضطرب دے اصدت بنے رضون عثمان سارے

بے نیاز ہو گئے جہان اندر راضی جہتوں نے یادوں کر لیاے
 ارموای ظاہر نے فکروا بلی دے اجہاں یاد اقراروں کر لیاے
 کینیاں این دُنیا ترن دلوں حسیک، توں پسند سرکاروں کر لیاے
 صدق سر بنے دے ذکر دی مہک میکی دل و شوق قید ہاروں کر لیاے

بنا پیرائے پیر دا چھڈ کھڑا، کسے رشتہ منیر دا چاک ہو جا
 کے ذاکرتوں ذکر دیاں مجھ رمزاں، ذکر نیکر دینح چست چالاک ہو جا
 کے عاشق رسول دا پھڑٹلا، کسے فقرے قدماں دی خاک ہو جا
 کے صرف دے شکم دا بن مرقی، اگلے پھلے گناہواں تو پاک ہو جا

حضرت عشق زلیخا دے دل اندر، پچھن دینح سی بھانہ مرچا دے
 کھوہ لئی راتاں دی آن کے سینہ ساری گشتی پئی، سے سیکہ دگا دے
 چلی ہسی خریدن اورہ حسن تائیں، احسن ہوراں اربانے دکار دے
 قیدی تلاف محبوب دی صرف ہو کے، اقصیٰ خانے محبوب گھلا دے

دل دے درتھیں غماں دے عسراں، کٹی ہوئی دا عشق جوان رہیا
 دلائل سوچاں تے نکلاں دی دینح مہر دم لکھتی ہوئی دا عشق جوان رہیا
 چھریا بن آپے اپنے دل اندر، چھیتی ہوئی دا عشق جوان رہیا
 اکھل صرف بڑھاپے نے کھوہ لیاں، کٹی ہوئی دا عشق جوان رہیا

ایہہ دی عشق کمال ہے لکھ بھادیں، پر میں ایس توں آئے دی گل کزیاں
 ولایاں ناں پیار جو پیاڑیا، ادس کہت دے گئے دی گل سے کزیاں
 عشق اک دینح جانے دی گل کزیاں، عشق سولاں تے مستی دی گل کزیاں
 بھکاریاں دشتاں نول مل داسرف میٹرا، ادس ہیرے بے تے دی گل کزیاں

کوئی سماں بھانویں کوئی وقت ہوئے، لہذا عشق والے امتحان رہندا
عشق سدا ہی کفن بردوش رہندا، عشق سدا بے سر و سامان رہندا
دنیا و رخ تہذیبیاں نکھر آدن، سحر عشق داسدا عنوان رہندا
مردف لکھ بڑھاپے وار در سوئے امرے دماں تک عشق جوان رہندا

عشق عشق و رخ پڑا لے فرق بھادیں، پر ایہہ کہتے دی ہوئے تے زہر و زہر
جیکر سوئے حقیقی تے کیا کہے، ایہہ مجبازی دی ہوئے ایہہ وار رہندا
جہم کے کئی کہانیاں دم توڑن، ایہہ سدا انسانہ پائندہ رہندا
مدف کے دی حال بیح عشق ہوئے، تا بدار رہندا آتے رختندہ رہندا

بھادیں سستی دا عشق مجبازی ایسی پھری تھلاں تائیں رشتن کر گیاں
جا کے کچھ فریاد ہے جذبیاں توں، عشق کو کوں پہاڑ دی سر گیاں
مہینوال دا حال بے حال کر کے، عشق سوہنی دا ڈوب کے تر گیاں
عشق میر دا مدف طرفاں بن کے، وارث تہا دیان اٹھان نوں بھر گیاں

ایہہ حضرت اویس دا عشق دیکھو، بزم حسن نوں جینے سکھار دتا
سناں یار دارند مفسد رُوب ہوا، اک اک دُند محبوب قوس در دتا
ججہ نہی کریم نے بھیج کتے، بیڑا عشق تے شوہ چوں تار دتا
حشر نیک ارہ رہن گے مدف زندہ، جیہناں اپنے آپ نوں مار دتا

جھلک طوڑے تے عشق دی پی اکوڑا، مٹر گئے پتھر دی جہد دی بجلی دے نال
 جیہڑے تلب و شح یار دا عشق آیا، ریا دل اوہ عرش مٹلی دے نال
 تاس زار نہیں مرے توں کدی ڈرے، دیندے جان اوہ بڑی تسک دے نال
 مدت عشق باجھوں کوئی نہیں شے دوجی، دامل کر لے جیہڑی اللہ دے نال

ڈر دا عشق نہیں کدی وی فتویاں نور، سدا عشق نے سچی مسدا دیتی
 سولی آتے منصور دے عشق پڑھ کے، انا الحق آواز سنا دیتی
 عشق شمس تبریز نوں جد دل ملے، الٹی جسم دی کھل لہسا دیتی
 مارے عشق دے کدی وی نہیں مرے، صرف عاشقاں گل سمجھا دیتی

شان حقیر مدد دی کی دستاں، نبی پاک دے اوہ عاشق زار دی سی
 ہم سفر دی سی تے ہم خیال دی سی، جانی جان دی سی یار غار دی سی
 قدم قدم تے ہوئے قربان ملتے، خدمت گار دی سی جانثار دی سی
 جلوت و شح سی دوش بدوش رہندا، صرف و شح خلوت رازدار دی سی

پتھر کچے نیچے دے گوہر سج گئے۔ اوس دریتیم نال چھو چھو کے
 لیندا رسیا نظارا تجلیاں دا، صدقے رنگ پروانے دے ہوہر کے
 خوشی خوشی لٹایا سی گھر سارا، منگ لئی سی عاقبت رورو کے
 جہناں پیراں تے لعاب حقور لایا، پیراں صدق اوہ پیر میں مہودھو کے

نچائیں شاہِ دربار اسی، بڑا خوب رہیا پاکال دہیا
 خدمتِ دوحِ حضورِ دی عمر گزری، کسی دالے داویہندا جمال رہیا
 بیشک تیناں دی نہیں مثال کوئی، پر ایہہ ساریاں دوحِ بے مثال رہیا
 ابو بکر دے مددِ نصیب بیکو، بعد مرگ دی قداں دے ناں رہیا

عشق کرل دوحِ گیا تے جانیاں ای، اور جسے تیراں دے اگے کھو گیا سی
 ایدھر دھیا خوں شہیدِ داسی، اور دھر عشق دی خسرو ہو گیا سی
 خوں عشق را آبِ حیات بنکے، داس امت دے عیاں دا دھو گیا سی
 ہنیرے ترمے مدد سن کچھ بھادیں، کر عشق زمانے تے لو گیا سی

سید پاک نے کرل دے دوحِ آکے، اچا عشق دے ناں نو سے کر دتا
 مرنی عشق دی رہوے گی حشر تیکر، ایسا رنگ اے خوں دا مہر دتا
 حُسنِ ازل دی بارگاہِ پاک اندر، اک اک جی نذرانہ اے دھر دتا
 دے کے جان دی صدق نہیں عشقِ مردا، لہ مرن تے جین دا ڈر دتا

جان نہیں ہر دور دوحِ لینِ عاشق، ایہہ تے عشق نے ہی از کھو لیا اے
 ہر مصیبت نو کوندا اے ناں سینے، کسے زور دوحِ عشق نہ زو لیا اے
 جیتے جیتے دی داشتیاں گل کیتی، جو کچھ دیکھیا اے د و ہو پو لیا اے
 صدق تیکڑی مبردی ہتھ پھر کے، دودھ گھٹ ناں عشق نے نو لیا اے

جسوں عشق بول نہ گھرایا، دھڑے پتھراں شرح اللہ اللہ کیستا
 لہاں پئے گیا بھکھریاں کو لیاں تے، دامن دار نہیں عشق دا پلا کیستا
 اُحد اُحد پکار دار سیا عاشق، دھکےاں بٹے تے نواں سی ہلا کیستا
 جیہڑا دکھ آیا سینے تال لایا، پر نہیں عشق واسو داسو لا کیستا

پچھو عشق دانی حبیب کر لوں، دیکھو عاشق مے ذرا قریبے وئے
 کیا لیسما تے الحمد للہ، اوند تیر جو دیکھیا سینے وئے
 عاشق چھال سمندریں مار دیندا، ایہہ نہیں نکدا کدی سینے وئے
 چڑھ کے سولی تے حضرت حبیب کیا، میرا منہ کر دیو دینے وئے

پچھو عشق دی گل غمیل کورں، چھال اگ اندر جینے لا وئی
 ایہہ تے اللہ واکرم سی عشق اُتے، جینے اگ گلزار بست وئی
 کیتا عشق نے حکم تے پاک عاشق، چھتری پتھر دے اُتے مہلا وئی
 کیہڑی کیہڑی میں عشق دی گل دتال، صدف عشق نے دنیا وسا وئی

”یَوْمَ حَسَّاتٍ“ تے مُصْطَفَا دے شان

دراہ سبحان، حسان، و نشان شاعر، کردیا پر پیسے دی رید دی سی
 جیہڑی آیت دی جو ہند تفسیر کردا۔ پیشی نظر کتاب مجید دی سی
 جو ہر تقدس دی اکھاں تے سامنے سی، روح القدس دی حالت تائید کی سی
 کمون واسطے باب قصداں دا، ملی ہوئی ایمانی کلید دی سی
 تکیا جدوں مجرب دے اپاک جلوہ، جلوہ باریاں ساریاں بھل گئیاں
 میر تقی میر داتلم جد ہون لگا، تلمکاریاں ساریاں بھل گئیاں

ہونا پکے گیا چپ وائیں کہہ کے، زلف پارنوں جدوں سنوڑ پیا
 لوح قلب تے آریاں بھر گئیاں۔ نقشہ سونے واجدوں اتارنا پیا
 دم توڑنا پیا تخیلاں نوں، شاہ سباز تصور نوں ہارناں پیا
 دیکھو رخ مجرب دے جلویاں نوں، مہر امتی عجب پکارناں پیا
 کہنا پیا حسان نوں ایہہ جملہ تیری سوہنیا کتے مثال ہے نہیں
 لَعَنَ تِلْكَ النِّسَاءَ حبیب میرے مکے ماں داتیرے جیہا لال عیش

۱۔ تلمیح مہر امتی عجب (حسان بن ثابت)

پھر دیکھو کہ رُبّ سرکارِ تائیں، کیستنا ایہ حُشانِ خُشیاں پیدا
 نبیاں ولیاں تے کل مخلوقِ تائیں، مرضی نال کیستنا ذوالجبرِ سلا پیدا
 ”مَکَاکُشَا“ جیویں سی تلساں چاہیا، او فربس ہوئے اپنی مرضی نال پیدا
 رکھدے نال میں دیواں مثالِ تیری، جسکے ہوئی نہیں تیری مثال پیدا
 ایہ ہے اویں حُشانِ دایاں فخری، بیہوشا طر درباری حضورِ دانے
 چیدے لہی چھاپا حضورِ نمبر جلوہ جہنے تیکھا کھنیں نورِ دانے

لَيْسَ وَاللَّحْمِ وَالْقَمَرِ طَعْنُ لَعَبِ جِبْرِادِي لِيَا اَوْه لِيَا سُوَهْنَا
 ”اَحَسُّ مِنْكَ لَهْرَ قَرَقُطَا سَعْدِي“ اکھ نے دیکھیا ای نہیں تیرے جیہا سوہنا
 سکا حُش بازار تے سب دچڑں، کملی دلا مجبورِ ای رہیسا سوہنا
 یوسف جہیاں نوں دی شیشہ رست پتھوں سرورِ عالم نوں اکھنا پسیا سوہنا
 میرے عربی مین محبوب اُتے، خدااں حسنِ جمال دیاں تک گیاں ؟
 کملی دے دی شان کمال اُتے، شانناں بستے کمالیاں تک گیاں

بزمِ نعت گوئی مجلسِ نعتِ خزانِ ابدِ حتمی جتنے دی کوئی کراؤ نہ اے
 سمجھاوہ مقلدِ حسانِ داسے لے حسانِ دی سنتِ مہاوند اے
 دیکھ مجلسِ حسانِ دیاں مجلسِ انوں، وجہِ حضرت حسانِ نونِ آند اے
 بیشِ جیہڑاوی حضرت حسانِ داسی، والدِ شراحِ پورا ہند اجاوند اے
 اللہ کرے تے روزِ حساب کہ ہون عیلاں میرِ حضورِ دیاں؟
 بھرے عاشقاں دے صدفِ ہن دامنِ یکے کرناں محمدؐ دے نوریاں

چرخِ حسانِ داحال ہے ایہہ ایتھے پھیر کھڑا اے دم جو مار سکے
 کیڑی طاقت اے رنجِ مٹھیاں ریاں، کنیاں کاغذ دے آٹے کھلا سکے
 رکھ دے کولِ والِ العجم داسے شانہ، زلفِ یارِ نونِ جیہڑا سنوار سکے
 قلمِ قدرت ہی دے کولِ کھیدے، جیہڑا سوہنے دانقشہ اتار سکے
 اوہ تے تم ای اللہ نے توڑ دتا رخ کہ یاد دایسے لکیر یا سی
 بلکہ قدرت دی قلم دی اوس ویلے اپنے سے نونِ اوچوں چیر یا سی

رُوحی، سعدی، عطار، آتیاں دے گے، قلمکار ایتھے قلمماں ٹٹ گئے نے
 پہنچے سدرہ تے ہارِ جبریل گیا۔ پروا دی پروا زوے ٹٹ گئے نے
 میخوارِ حقیقی مستور دے گے، پی کے نظرِ واجام ہو گٹ گئے نے
 میرے کہنے دے دیکھ کے بویاں نونِ ڈیسے کرسف کمنان جیسے ٹٹ گئے نے
 ٹٹ کے چن نونِ پیراں دے پیا نوناں کسل پوش و اجدوں نظار کیا
 سڑا قلمِ تموش ہوتے، سب توں سرہے راجدوں نظار کیا

نعت پڑھدیاں کیوں ناں سرور آئے

نعت سُندریاں از رخ محسوس ہُندا، جیویں تاری کوئی پڑھدا قرآن جامے
 کاندہا بندہ تے بندگی کی ادبھی، جو ناں آقا توں ہُندا قربان جامے
 نعت پڑھدیاں کہوں نہ سرور آئے، مشکل کیویں ناں ہُندا آسان جامے
 صدق نعت حضور دی پر مہمن لگیاں، پہلوں غبرناں دھوتی زبان جامے

سب اصحاب ستارے حضورؐ نے

گشتی کوس دی آل رسولؐ دی لے، سب اصحاب ستارے حضورؐ نے
 موزج موڑ دتا چن توڑ دتا، نیچے چٹے اشعارے حضورؐ نے
 لاج دین دی کر بلا رنج رکھی، اسید راج دلائے حضورؐ نے
 طور ساڑیا کیتے بے ہوش ہوئی، صدقے اک لٹارے حضورؐ نے

کملی والے دے صدقے اتارے گئے نے

ادبھی کس طراں کرے تعریف کوئی، جہد کئی بنائے لٹارے گئے نے
 جہد کئی انگلی توں چن قربان ہو یا ہمسے قداں توں لٹارے گئے نے
 لوح تلم کرسی، عرش فلک سارے کملی والے دے صدقے اتارے گئے نے
 ادسے تباہ خواباں دے صدقے، ساڈے جیہاں دے بخت سنوارے گئے نے

مہرے آقا داصدت جدرم ہویا

اوس آتی دی جو در سگاہ و چوں مے کے سبق نیکے دانشور ہو گئے
 او پے کُرنے ایسی جلا بخشی چمکے اس طراں کہ شمس و قمر ہو گئے
 جیہاں نال یقین تسلیم کیا سارے مرحلے اوہناں مے سر ہو گئے
 او پے حسن اخلاق نوں دیکھ کے تے اشید اشوق تمہیں جن دلبر ہو گئے
 جیہرے اڑے در گاہ چوں گئے رُکے جیہرے آئے منظور نظر ہو گئے
 میرے آقا داصدت جدرم ہویا۔ بڑو عرب مے سی تاجور ہو گئے

مر گئے مرن کوں پہلا صد جیہڑے

جیہڑی خاک تے یار مے دم نیکے وراں ماریاں لئی دوا ہو گئے
 ہوا اوہناں مے پیراں مے نال چھو کے بارِ صر صرتوں بارِ صبا ہو گئی
 بدل دین تقدیراں نوں پل اندر نظر اوہناں دی رشک ہما ہو گئی
 مر گئے مرن کوں پہلے صد جیہڑے موت اوہناں مے متھو لٹا ہو گئی

جیہڑے نال یقین مے کول ہو گئے

قدم رکھیا توں جہنازیاں تے، مہرے لال جواہر المولے ہو گئے
 یکیتے جتے دی فیصلے خوب کیتے حق و عدل میزان تے تول ہو گئے
 دُنیاں گئی اوہناں نوں دین بیا، جیہڑے نال یقین مے کول ہو گئے
 نکلے بول جو صدق نے بان و چوں، ارہ لادریب خدا مے بول ہو گئے

حضورِ یومِ ولادت نے اک آرزو

انج حضورِ یومِ ولادت بھاگ بھریا، انج دادن لے
 نورِ دی بارش ہنری پئی لے، کٹر سوہست انج دادن لے
 ایس مبارک دن دیاں خوشیاں لے وٹج میری جھولی بھر لے
 ڈراڈی مشکل دے وٹج پھیاں میری مشکل نوں جس کر لے
 تاجِ حکومت ہاں جو ہر پتے پھیر لے میں نہیں منگدا
 جنت لے وٹج منگن دے ہی کسداں چیر لے میں نہیں منگدا
 میرے دیس لے گھن آتے ات ہنری جھستی ہوئی لے
 ساری ملت حق صداقت والیاں راہوں جھستی ہوئی لے
 دشمن میرے دیوے تائیں ہار کے پھر ک۔ بھجنا چاہندا
 ایس دیندے نقتے اتوں پاکستان مٹانا چاہندا
 فیروں میرے رہبر یو پنا جھگڑا پانی پھر لے
 دشمن بے ناپاک ادارے بھل وٹج لکائی پھر لے

مغرب دی تہذیب سے تے چھوٹے وڈے ڈیلے ہرے نے
 منہ تے جھوٹا غارہ ل کے فیشن سے ورتج بھتے ہرے نے
 اکٹ قوبے دی غیرت سے نال کھین توں کوئی مول نہیں جھکدا
 آتسائیں تے پاگل ہویاں ایہہ کچھ تکرار تکرار
 بیڑا قوم واڈب واجاندا اللہ ایہوں بجپا تو چھیتی
 شہر جیہا کوئی بھیجو چھیتی آتسا کرم کما لو چھیتی
 بھیجو شاہ متلی نوں بھیجو ہنچسہر دا در پھیرا کھپڑے
 میری منزل راہ کھلے میسری منزل ہوئے نیڑے
 بھیجو ابو عبیدہ تائیں قوم دیاں تقدیراں چسکن
 بس نال میدان پیالے حق دیاں شمشیراں چسکن
 پنج دیوہن خنڈا لڑکے سے کے ہتھ تلوار نکرا دی
 دشمن دی خواہ کثرت ہر دے کدکری نہیں یلغار خدادی
 یاں بھیجو بن شدق تائیں بنے پنچ کے پیرے پھوکے
 میرے دیس دی رصرتی اُسے کفر دی رات ہنیری شوکے
 بھیجو بن شہبیر نوں چھیتی کر بل دامیراں پیالے
 بندے دا ہے بندہ قاتل خطے کے روج ایساں پیالے
 ایس مبارک دن را صدقہ کہو بلائے نوں دے اذاناں
 ہر میں کچھ دی صدقہ نہیں منگدا رکھو کدو میسریاں شریاں آناں

مہراج ذی رات

واہ سچا ناندک دے بھاگ جاگے، نیند طاری زمین تے کر دتی
 نوں ہرے تنگا کے ٹھک سارے، زینت عرش بریں تے کر دتی
 بہرانی عیوب بلان والی، حب اسرائیل امین تے کر دتی
 بڑت کر دے میریاں موتیاں دی، سی براق دی زین تے کر دتی
 ساری رات قیام فرماں والا، مینی چادر نوں تان کے نوں گیا سی
 ہنسی پتر، ج کسے ہزارن آؤن، ایسے واسطے بنان کے نوں گیا سی

شب سہری دے کون اسرار کھولے، سو سوزانہ ہے سن اک اک راز دیویش
 جبرائیل جبرائیل جبرائیل، یار محو، سیسی خواہ سب ناز دیویش
 پیراں دل مہربان خاموش چیمٹا، ناز بہت دے ابھے جویں ناز دیویش
 لب کاٹوری سی تلیاں تے رکھ دتے، پھل ڈب کے سوز و گداز دیویش
 ٹھنڈک لب جبرائیل دی جبرائیل، کھولی اکھ کھولے سرور دیناں
 پسینے سدرہ نشین دے ٹھنڈکے گئی، کھلی نالے ٹھنڈکے نور دیناں

ارب نال جبریل پیغام دتا۔ جو میں جویں ہو یا جسک اللہ داسی؟
 حکم اپنے سرور داسن دیاں ای، لایا اٹھیا عرش مکتلی داسی
 توری مرکب، پیامی، سوار توری، مینہ پئے رہیا توری تختی داسی
 اقلی تک نہیں حذرا یہ سفر سوہنا ادا دتے، دتا فتوح داسی
 اقلی تک تے مرن سی ایہ تفسر ظاہری طور تے نبیاں غلام بنناں
 تاجدارِ دو عالم نے جا دتے سارے نبیاں دایسی امام بنناں

اقلی دچوں براق لسنے قدم چایا، پہلا قدم سی پہلے سمان آئے
 تارے جھکے سارے نیواں چن ہویا، طاری وحید ہویا دو جہان آئے
 حوراں زلفاں وچھائیاں سی ویش راہواں نہر شمس تھلے سمان مہان آئے
 ایس سفر والا منتظر آسکدا، ناں بیان اندر ناں زبان آئے
 جا کے سدھ تے نہر نشین نے سبھی، گھنٹے ٹیک تے تاجدار آئے
 ایہ اک فلسفہ نواں عجیب ڈٹھا، ہم رکاب چچھے شاہوار آئے

پیرِ سدھ توں جدوں حضور پئے، عرشِ عظمیٰ دھون نوں خسم آیا
 جیٹریاں راہواں نوں کوئی نہیں راہ جاندا، اونہاں راہواں دے دھانج دم آیا
 ہر طرفوں بے طرفوں سدا آئے، سو سو مرحب شاہ اُسم آیا
 جو دی آئے توں اچھا مقام، ایسی، کسی والے دے زیرِ قدم آیا
 آخر ادھ دی مقامِ عظیم آیا۔ جیٹریے ارفع مقام داناں کوئی نہیں
 ایسی جگہ سی ملے مطلوب طالب، جتھے جگہ کوئی نہیں جتھے تھاں کوئی نہیں

جو حورب محوٹ سے نال کیتا، اوس نازنوں جان دا کوئی وی نہیں
 جیہڑی پیش حضور پر نور کیتی، اوس نیازنوں جان دا کوئی وی نہیں
 لہ مکان و شرح پر مئی حضور جیہڑی، اوس نازنوں جان دا کوئی وی نہیں
 کی میں عرض معراج دا اوس قبیلہ، اوس نازنوں جان دا کوئی وی نہیں
 ایماں پتہ کرات معراج داں ہوئی اسماں گنا میں دی گئی وی سی
 امت پینے نالو کے تے مسئلہ ماصیاں دا ایستہ وی سی

کلی نالے جو ساڈے تے کرم کیستا ایہدی حد کوئی نہیں انتہا کوئی نہیں
 جا کے جتھے نجات کرفانی ساڑی اوس جوہ نذر سکد جا کوئی نہیں
 اوس جوہ اندر جانا اک سے دوتھے میر وی سکدا پا کوئی نہیں
 جے ناں آتے ہیں شکور میریے ساڈے جیہا سمجھو بے دن کوئی نہیں
 پڑے محسن عظیم دے حکم تے اصراف جان دی رافنی فرض سمجھو
 پس دوزخ شرح پھی گزرا ب نذر، بیڑی دین دی تارنی نذر سمجھو

مضوڑے نور تے دستوردی روشنی

نظراں دے اگے ذوق دے سامان بکھرے پئے نے
 ذہن رس و شمع دے عنوان بکھرے پئے نے
 اکھٹاں دے اگے نور دی تنویر چمپکاں مار دی
 اک سورہ فیلسفین دی تصویر چمپکاں مار دی
 مکے ری بستی نور دے گیسرے شمع آئی ہوئی اے
 رحمت حلیمہ مائی دے ڈیرے شمع آئی ہوئی اے
 ہر اک چین دے معن و شمع رقصاں بہاراں دسریاں
 دھڑکتی تے خوراں اوندیاں بن بن قطاراں رسیاں
 مکے دی جھولی و شمع دے مہتاب آیا حب پیدا
 دنیا دے اگے نور دا سہیل آیا حب پیدا

اس نور سے سیلاب و شح ہر چیز ڈبئی پئی ہے
 پائل سے سینے و شح اکٹ تلوار کھتی پئی ہے
 گھر گھر دیو شح اس نور نے دھش بھالا بخشیا
 و تمی انوں اس مہنت اب نے رحمت دا ہالا بخشیا
 انسان نوں اس نور نے انسان بننا دے ثیا
 ذرات تائیں جسکو تباہان بننا دے ثیا
 ظلمت نوں اپنے نور دی صورت دے اندر ڈھالیا
 ظلم و ستم نوں پیار دی صورت دے اندر ڈھالیا
 عاصی نے عسرم نال اس شان کرم نوں جوڑیا
 اُلفت دے اکے ہار و شح عسرب و عجم نوں جوڑیا
 غمے تے قہر و غضب نوں اس امن دیو شح بدلیا
 ویرانیاں نوں اوس نے آکے چن و شح بدلیا
 دشمن دے دل و شح اوس نے اکٹ پیار بھر کے دیا
 تدمی تے جہشی خون نوں اکٹ سد کر کے دیا
 آنج دنیا اوہدے پیر دے رشتے مٹا ہی توڑ کے
 پیچبان الفت توڑ کے عہد غلامی توڑ کے
 سانس دی تھوڑی چمک چوں انوار الہدی پئی ہے
 اُہم دی بلدی اگت چوں ایہہ پسار الہدی پئی ہے
 سچا حق جینے توڑیا اس نالوں رشتہ توڑ کے
 بیٹھے نے رشتہ چن دے منلا کشیاں نال جوڑ کے

ایہ نار و چوں نور دے آثار لبھدے دے پئے نے
 ایہ جنگ و چوں صلح دے آثار لبھدے پئے نے
 اے ظلمتیں چوں لبھدے پھر دے نے لوکی روشنی
 اے کستریاں توں منگدے گل دی اوجھاری روشنی
 تقدیر تاہیوں فیصلے کجھ ہو کر دے پئے لے
 اے قوم مسلم ہر جنگ تاہیوں تے ہر دی پئی لے
 جو لوک اپنے نبھے دے تانوں دے نال کھن گے
 مایوس ہندے رہنے نے مایوس ہندے رہن گے
 جے نور یسناں نور دے تاسے دے وچوں ملے گا
 جے پیار یسناں پیار دے دھارے دے وچوں ملے گا
 جے امن یسناں امن دے پیغام بر توں ملے گا
 یسناں لے جے سکون تے مدد دے در توں ملے گا
 سائنس وی اوروں منسزلاں دی کشمچ بن کے پئے گی
 جد مصطفیٰ دے نور دے دستور دیوخ ڈسے گی
 سائنس دے وچوں من دان کا مان جنگ بنے گا
 پتر نور سردی چن دے دستور وچوں چھنے گا
 ایہ آگ اوروں بجھے گی ایہ جنگ اوروں سکے گی
 منیب جدوں حضور دے قسطنطنیہ لگے جھکے گی
 تسکین اوروں ملے گی لے صدقت ہر انسان توں
 دنیا نے دل بھیس منیاں مدنی دے جد فرما دے توں

آفتابِ کربلا

چو طہر باد جہدوں طوفانِ غماں را کہے دے روکیاں رک نہیں سکدا
 شک جانی این دنیا اکثرت، دردِ حسین و امک نہیں سکدا
 شک جانے دریا تے نہراں، خشک سمندر ہو سکدا اے
 حیدراں دیاں اکھیاں چوں پڑ سوز داسو مہر شک نہیں سکدا
 عزم داسو زح چاہیر یا جہیزا متینے اوہ چڑھیاں رہنا
 دس گمہ شہیر چوں دنیا دس سرس شہادت چڑھیاں رہنا

کربل سے ہر ذرے و چوں خونِ دی لالی پھٹ دی ہے گی
 دھرتی تے اسمان ری اکھ دی، خون دے اتھرو سٹ دی ہے گی
 جہنم اک دی اکھ دے اندر اک دی اتھرو باقی رہنا
 تیر شہیرے غم و ادنیا، سینیاں و چوں پٹ دی ہے گی
 پھر دی در راہیم ہو دے گا کے دی مدد زح گھٹ نہیں سکدا
 لشک لکایاں لک نہیں سکدا، دہشایاں ہٹ نہیں سکدا

قیدی بھین وا کٹھیا ہو گیا۔ دیر یہ ہمیشہ یاد رہوے گا
 قتل مریدان مقتول ہندو، پیر ہمیشہ یاد رہوے گا
 عابد سے پیریں زنجیراں، بازو قلم عباس سے تلے
 امیر ندی گردن دشح گھٹا، تیسر ہمیشہ یاد رہوے گا
 اکبر نوں مہر چھیاں رجیاں، ہر سینے دشح رڈکے ہیاں نے
 کس کے یاد اسیراں تائیں، انج دی روحاں چھڑکے ہیاں نے

خون دی شمع شبیر حو بالی، آنج دی چپا تھ کوندی پٹی اے
 امیر ندی سے معصوم ہو دی، مہک اے وی آوندی پٹی اے
 اک پاسے تے عزاک حسین دا، انویں حبیبانی بخش رہیا اے
 اک پاسے تاریخ دی مڑکے، اپنا آپ ڈہراؤندی پٹی اے
 آنج دی کونیاں بد مہدی دے اپنے اور معصوم نہیں ملے
 صدق بڑے عنوان بدل گئے پر پہلے معصوم نہیں جے

شیخ القرآن

حسن بزم دار بہندریاں ساروہیاں، یاداں تانیاں شیخ القرآن دیاں
 پھیرالیا عرفان سے عرش تیسرے، تھپانیاں شیخ القرآن دیاں
 اہل دلاں نوں مستیاں دینیاں نے، خوش آوازیں شیخ القرآن دیاں
 عالم من سے نے عارف من سے نے، انواریاں شیخ القرآن دیاں
 منہ باطل دامنوں میں گلاں، سستی غازیں شیخ القرآن دیاں
 صدف اپنے کی منیاں دشمنان نے سرفرازیں شیخ القرآن دیاں

کٹاں وٹج آنج وی رس گھول رہیاں، گلاں بین چہرے تاجدار دیاں
 مفتی صاحب اندر چمکاں بین اسے مہر سگی سے، ماہ انوار دیاں
 قنکار نے ازلوں بنا دتیاں، دوسورتاں اکٹھے شہکار دیاں
 حسن باپ دا بیٹے سے وٹج آوناں، صدف رمتاں نے کردگار دیاں

نہری ظاہری صورت دی گئی وی نہیں باطن و روح دی او ہوا چسکن
 اوہ معرفت سے موتی چمکے نے 'اوہ علم سے سبے اسرار چسکن
 جہڑے جگے مزار و روح چمکے نے 'اوہ جلوے مزار توں باہر چسکن
 کور نور اوہ نور نور ایدھر صدقہ دو جلوے اکو وار چسکن

ایو الحقائق اوہ بحر حقیقتاں دا، آنح وی پیا حقائق توں کھولدا اے
 اپنے باپ دا ہتھ میزان لے کے پتھر مرستہ پورا قول دا اے
 چشم بند تے لب بہند ہو گئے، اپنے پتھر سے لبیاں چول بولدا اے
 اوہ وی معرفت سے موتی دندرا سی، ایہہ وی موتی عرفان دے بولدا اے
 ایتھے میں جہڑے دھو لے گون آیاں، ایہہ وی دھول ہو نہاں اوہ کھولدا اے
 ناخدا ہزاروی صدقہ جہڑا، اوہ سفینہ نہ کدی وی ڈولدا اے

ذکر جہڑے روح یار دا آجائے، اوہ بول و روح دلاں دے بیج دے نے
 اندھا جیوں سلیقہ لے سگئے دا، ہتھاں بیج کا سے اوڑوں بیج دے نے
 پائے گنگھرو یار منان برے، بٹکھے شاہ ور گے دیکھے بندے نے
 چمکے لکھ پر مدد دے موتیاں دی کرنی لیس کی لے موتی نیچ دے نے

مہربان ساڈے

سانوں کمی جے آوے تے کیوں آوے، لکھاں ہیں جد کے مہربان ساڈے
 داتا صاحب ساڈی جھولی بھرن والے، تے تے تاروے شاہ جیلان ساڈے
 پاکپتن اندر بادا جی ساڈے، کلیر و توح صاحب ذلستان ساڈے
 ہندالوی غریب نواز ساڈے، چشتی قادری سائیں دیوان ساڈے
 ساڈے الف خٹائی ساڈے لاثانی ادر شح گورٹے مہر تابان ساڈے
 فیصل آباد و توح سخی سردار ساڈے، شہر کوٹ و توح بابو سلطان ساڈے
 پیر محل و توح پیر صدیق شاہ نے، فیض و بندہ شمس عرفان ساڈے
 سلے دی ساڈے مولائی ساڈے، ابو بکر فاروق عثمان ساڈے
 طیبہ پاک والا کشتی بان ساڈا، راہ روک دے کدوں طوفان ساڈے
 ساڈے نال نے صرف ایمان والے، پختہ کیوں تاں رہن ایمان ساڈے

ٹر گئے

مان وعدہ وفا کی داکرن والے، آج توڑ کے عہد و پیمان ٹر گئے
 ٹر پئے احمق و میرے طوفان بن کے مبینوں سٹ کے شرح طوفان ٹر گئے
 گئے روگ جو دلاں سے جان دے سن اہل دیاں دھڑکن ٹر جان ٹر گئے
 ہر اک شاخ مڑھا گئی سدھراں دی اُتھاں کر دل دا گلستان ٹر گئے
 ہونا ورت گئی اے سارے باغ اُتے اول کے باغ و چوں بانہاں ٹر گئے
 پھل کر دے سی جدوں بولے سی، باغ و چوں بہار سی جان ٹر گئے
 جان بگیاں پر ت کے ویکھیا نہیں اسمعن پتہ نہیں کیٹھرے جہاں ٹر گئے
 رہ گئے محلوں سے شرح فانوس بل دے سلطان ٹر گئے دربان ٹر گئے
 اے اکھیاں دالسا چاہیں سی، آئے آ کے بیشل مہاں ٹر گئے
 خوشی عیش آرام سب سے نصرت کر کے نماں دیو چہ غلطان ٹر گئے
 مہربانیاں روز فرمان والے، روز چھڑ مینوں بہر بان ٹر گئے
 بیٹھے احمق و سرت دے پونجہ دے سی، آج اوہ میر جانی جان ٹر گئے

تاج والی سرکار

آنح سے سر دیش کین است چاہے مغل نور سرور دیش دہلی ہوئی اے
 محمد مین سرکار و نور مہکے، جنت دانگ تازہ کلی کلی ہوئی اے
 چمکاں مار واپیا بہتاب ہشتی اور دشن لدھڑاں دی گلی گلی ہوئی اے
 او مستو ملنگو تنگ بن جاؤ شمع نور عسرنان دی مل ہوئی اے
 ہشتی مہک تھیں مہکا کل عالم بوئی دشن دی پھلی تے پھلی ہوئی اے
 مدد آگیا ان ارہ دیش مغل دنیا چہرے پیارنے ولی ہوئی اے

شار باد و لشاد واپیر کامل، شاد باد کرواتے دل شاد کردا
 سٹ کے مابری نظر برباد آتے، پک جھک دے دیش آباد کردا
 بے ترانیاں تائیں تران دیند بے اولادیاں توں با اولاد کردا
 ارتھے پہنچ جاندا سخی لدھڑاں دا طالب بستھے وی کونسریاد کردا
 اور ہی نظر تھلے چہڑا آجاوے، ساسے غماں توں اوہنوں آزاد کردا
 کے کے فیض اجیر دے بادشاہ توں بے مرادیاں توں بامسرا کردا
 سربار اوہنوں سید یاد کردا اک دار اوہنوں چہڑا یاد کردا
 اپنے شعر سوہنے مدد کیوں منہ بے ناں سپرد لشاد امداد کردا

